

PÕHISEADUSLIKU ASSAMBLEE
neljateistkümnes istung
15.november 1991

Juhataja (T.Anton): Tere hommikut, lugupeetud kolleegid!
Palun istuge oma kohtadele. Kohaloleku kontroll, palun! Meid on 33.
Juhin teie tähelepanu sellele, et täna on ajalooline päev, 15.
november, millal Põhiseaduslik Assamblee pidi valmis põhiseaduse
projekti üle andma Ülemnõukogule. Meil on põhjust tõsiselt karta,
et täna me oma tööd ei lõpeta, kuid mul on siiski selline palve, et
me püüaksime aega kokku hoida ja et selle aasta 15. novembrist ei
saaks järgmise aasta 15. november. Assamblee juhatus koos
toimkondade juhtidega pidas eile nõu ja ei paku päevakorda midagi
muud kui seda, mis nädal tagasi jäi pooleli - teise lugemise
jätkamise. Palun, kas juhatuse ettepaneku suhtes, mis on
kooskõlastatud toimkondadega, on vastuväited, ettepanekuid
päevakorra suhtes, mis erinevad juhatuse ettepanekust? Ei ole. Siis
on meie tänases päevakorras ainult üks küsimus ja see on teise
lugemise jätkamine, selle töö jätkamine, mis nädal tagasi jäi
pooleli. Me moodustasime nädal tagasi redaktsioonitoimkonna
selleks, et meil oleks täna kergem tööd teha. Palun kõigepealt
kõnepulti pr. Liia Hänni selleks, et ta redaktsioonitoimkonna nimel
informeeriks meid sellest, kuidas redaktsioonitoimkond tööga
hakkama sai. Palun, pr. Hänni!

L.Hänni: Austatud juhatus! lugupeetud kolleegid!
Teatavasti moodustas Põhiseaduslik Assamblee oma eelmisel istungil
redaktsioonitoimkonna. Redaktsioonitoimkonnale tehti ülesandeks
ette valmistada tänaseks istungiks põhiseadude redigeeritud tekst
koostöös ekspertidega.

Redaktsioonitoimkonna töö aluseks olid toimkondadelt
laekunud materjalid, mille meie toimkond sai kätte teisipäeval ja
osaliselt kolmapäeval. Nii et tööks jäi meil aega poolteist päeva,
sest juba neljapäeval oli vaja meie toimkonna materjalid üle anda
tehniliseks tööks. Toimkond alustas sisulist tööd, kuid üsna pea me
veendusime, et redaktsioonitoimkonna poolset terviklikku hinnangut
me selle aja jooksul anda ei jõua. Arutades meie töökorraldust,

leidsime, et teise lugemise käigus ei oleks põhjendatud tuua mängu ka redaktsioonitoimkonna poolseid ettepanekuid, mis muudab väga keeruliseks teksti jälgimise. Seetõttu me leidsime, et on mõistlik praeguses tööetapis piirduda sellega, et me anname teile toimkondade poolt ettevalmistatud materjali terviklikul kujul. Nii et praegu ei ole tegemist veel redaktsiooniga, vaid me oleme kombineerinud olemasolevad toimkondade tekstid ja varustanud need lisaks toimkondade numeratsioonile veel ühtse numeratsiooniga. Kuid pöörake tähelepanu sellele, et teile välja jagatud tekstides on §-ide ees kaks numbrit, millest sulgudes olev tähistab toimkondade tekstides olevat numeratsiooni, mis täna saab olema ka meie sisulise arutelu aluseks, sest toimkondade parandusettepanekud viitavad sellele numeratsioonile. Toimkonna sisuline töö on toimunud neljal koosolekul. Me oleme püüdnud ühtlustada terminoloogiat, leida üles sisulisi vastuolusid, mis on erinevate peatükkide ja erinevate paragrahvide vahel, kuid sellega ei ole me veel päris lõpule jõudnud. Samuti on töösse haaratud ka Põhiseadusliku Assamblee eksperdid, kellele on välja jagatud ka teie käes olev tekst. Me leiame, et kui me suudame oma tööd senises tempos jätkata, siis kolmanda lugemise alguseks on teie laudadel juba tekst, kus on näha ka redaktsioonitoimkonna töö. Nii et täna on meil aluseks ikkagi sisuliselt toimkondade poolt ettevalmistatud tekstid ja täna langetatavad otsused võimaldavad ka redaktsioonitoimkonnal saada ja võtta aluseks juba Põhiseadusliku Assamblee poolt langetatud otsused ja valikud, mis tunduvalt kergendab meie tööd. Aitäh.

Juhataja : Suur tänu, pr. Hänni. Palun, kas pr. Hännile on küsimusi? Palun, kas redaktsioonitoimkonnale on küsimusi? Küsimusi ei ole. Pr. Hänni, aitäh.

Eile juhatuse istungil oli meil toimkondade juhtidega selline kokkulepe, et kõigepealt me püüame selgust saada nendes põhiprobleemides, mis meil on eelmistel nädalatel jäänud lahendamata. Meie andmetel on kahel toimkonnal selliseid põhiküsimusi, need on I ja IV toimkond. On võimalik, et ühe või teise põhiküsimuse arutamine on väga lähedal ühe või teise

apellatsioonid arutamisele. Kui see nii peaks assambleeliikme arvates olema, kes soovib apellatsioonid esitada, siis palun seda teha ja me koos siis otsustame, kas me arutelu põhiprobleeme ja apellatsioonid üle ühendame või mitte. Niisiis, esimesena on sõna I toimkonna esimehel härra Salumil, et ette kanda need põhiprobleemid, milles Assamblee peab tegema oma eelistuse. Härra Salum, palun.

L.Hänni: Lugupeetud kolleegid! Ma pean teile teatavaks tegema, et Vello Salum palus mind seekord tutvustada I toimkonna töö tulemusi, kuna tal on terviseiga väikesed probleemid. I toimkonna tabel on kõigile välja jagatud, kui te vaatate selle tabeli lõpuosa, siis on hääletamisele esitatud kolm alternatiivi. Lisaks sellele on toimkonnale laekunud ka mõningad apellatsioonid, härra Kamalt ja II toimkonna poolt, nii et meil on kokku 5 küsimust, mille suhtes Põhiseaduslik Assamblee peab täna seisukoha võtma. Alustame preambulast. Mäletatavasti eelmine kord me juba hääletasime preambule suhtes alternatiivi, ühe häälega otsustasime, et ajalugu käsitlev osa peaks jääma preambulasse alles. Kuna Põhiseaduslik Assamblee jättis üldsätete osas välja paragrahvi, mis määras Eesti Vabariigi iseseisvuspäeva 24. veebruarile, siis toimkond leidis, et on püütud arvestada härra Sulev Vahtre ettepanekut tuua see tähtis kuupäev sisse preambulasse. Kuid kuna oli ka mitmeid ettepanekuid preambula ümbersõnastamise kohta, siis on praegu meil omavahel konkureerimas kaks preambula varianti, ühes, kus on viide Vabadussõjale ja teises, kus on viide 24. veebruarile 1918. Ja samuti on teile välja jagatud härra Kaido Kama apellatsioon, kus on tervikuna esitatud põhiseaduse preambula uus redaktsioon. Ma tuletan teile meelde, et härra Kama ettepanekut on ükskord juba Assamblees ka arutatud ja selles küsimuses hääletatud. Aga kui juhatus peab võimalikuks apellatsioonid rahuldada, siis loomulikult härra Kama ettepanek tuleb panna hääletamisele.

Juhataja: Suur tänu. Proua Hänni, kas oleka otstarbekas teha nii, et me praegu ei lähekski edasi I toimkonna aruandega, sest ma saan aru, esimene probleem on ette kantud.

L.Hänni: Jah, meie probleemi saab lahendada jao kaupa.

Juhataja: Täna. Meil on töökord kokku lepitud nii, et kõigepealt on võimalik aruandele esitada küsimusi. Palun, millised on küsimused proua Hännile? I toimkonnale.

I.Hallste: Austatud juhataja, lugupeetud ettekandja! Ma tahaksin kuulda teie isiklikku seisukohta, millist neist variantidest, mis praegu hääletusele tulevad, kõige paremaks peaksite. Praegu te esitasite toimkonna seisukohta, aga teie isiklik seisukoht.

L.Hänni Isiklik seisukoht on mul toimkonna arvamus suhtes selline, et me oma preambulas peaksime võimalikult lähtuma nendest traditsioonidest, mis on olnud Eesti Vabariigi eelmiste põhiseaduste preambulas. Seetõttu ma ei pooldanud, et siin väga detailselt käsitleda Eesti Vabariigi ajalugu.

Juhataja: Täna. Küsimusi rohkem ei ole, aitäh proua Hänni. Sõna on härra Saatpalul. Palun.

V.Saatpalu: Tere hommikust! Meie põhiseaduse eelnõu, mille me täna kätte saime läbitöötatuna ja niipalju kui me oleme seda jõudnud lugema, näitab, et me oleme osanud 130-lt paragrahvilt jõuda 155-le paragrahvile. Ma olen siin pidevalt võidelnud selle eest, et põhiseadus peaks olema võimalikult lühike. Sellepärast ma kutsun oma kolleege hääletama Kaido Kama teksti poolt, sest minu meelest on sobilik Eesti ühiskonna mõttelaadiga, et see oleks lühike, konkreetne ja, nagu ka üks siin hiljuti käinud ekspert ütles, et sobiks paindlik põhiseadus, ilma üleaaruse täpsustamiseta. Minu arust on selle eelnõu praeguse variandiga liiale mindud, eirit täpsustustega Eesti riigi ajaloo suhtes. Ma toetan Kaido Kama asjalikku preambulat, kutsun teid selle poolt hääletama. Täna.

Juhataja: Aitäh. Palun, kas on vee sõnavõtjaid. Sõnavõtjaid rohkem ei ole. Juhatusel on järgmine ettepanek. Kolleegid, palun tähelepanu. Me asume hääletama täpselt 5 minuti pärast, aga ma palun see 5 minutit kasutada selleks, et kõik jõuaksid tähelepanelikult läbi lugeda selle teksti, mille on esitanud Kaido Kama ja need kaks alternatiivi, mis on Põhiseadusliku Assamblee eelnõus preambulas kirjas. Hääletamine tuleb konkureeriv. 5 minutit selleks, et kõik jõuaksid

tähelepanelikult kolme varianti uurida ja selgitada oma seisukoha nende variantide suhtes. 5 minutit saab kohe läbi. Sõna palub veel härra Linnart Mäll.

L.Mäll: Ma tahaksin teie tähelepanu juhtida, lugupeetud juhataja ja assambleeliiked, asjaolule, et preambula teksti, mille on koostanud I toimkond, kuhu ma ise ei kuulu, on arvestanud mitmeid märkusi ja on seda preambulat väga ilusti ümber töötanud, kusjuures preambula on väg konkreetne ja ajalooliselt täpne ja selles puudub igasugune sõnavaht ja sellepärast ma kutsun üles hääletama preambula poolt, mille häälteenamusega võttis vastu I toimkond.

Juhataja: Tänan, härra Mäll. Kohaloleku kontroll, me asume kohe hääletama. Kohal on 39 assambleeliiget. Sõnavõtjatena on ennast täiendavalt registreerinud härra Eller, Tamme ja uuesti härra Mäll. Tänan, härra Mäll. Ma loodan siiski, et ei ole vajadust enam sõna võtta. Kolm varianti on tie ees ja mul on ettepanek langetada hääletamise teel meie otsus. Kas keegi protesteerib selle vastu? Palun tähelepanu, me alustame hääletamist. Niisiis, probleem on põhiseaduse eelnõu prambulas. Konkureerivalt tuleb hääletada kolme variandi suhtes. Kaks neist on kirjas Põhiseadusliku Assamblee eelnõu tekstis ja üks lisalehel pealkirjaga "Apellatsioon preambula juurde, mille on esitanud härra Kama. Esimene küsimus. Kes on selle poolt, et preambulas oleks esitatud redaktsioon, nagu see on Assamblee eelnõu preambula põhitekstis, mis "on loodud rahvusliku enesemääramise kustumatul õigusel vabanemisega suurriikide ülemvõimu alt Vabadussõjas aastail 1918 - 1920". Kes on selle teksti poolt? Hääletame. Poolt on 12.

Teine küsimus. Kes on selle poolt, et põhiseaduse eelnõu preambulas oleks tekst, nagu see on esitatud meile väljajaotatud eelnõuprojekti alternatiivtekstis, mis "on loodud rahvusliku enesemääramise kustumatul õigusel ja välja kuulutatud 24. veebruaril 1918. aastal". Palun hääletada. Poolt 8.

I vooru viimane, kolmas küsimus. Kes on selle poolt, et põhiseaduse eelnõu preambula oleks sõnastatud nii, nagu on esitatud Kaido Kama apellatsioonis, mille tekst on teil käes. Hääletame. Kes

on apellatsioonis esitatud teksti poolt? Poolt 28.

II voor. Konkureerivalt esitan hääletamisele kaks küsimust. Kes on selle poolt, et põhiseaduse eelnõu preambula tekst oleks selline, nagu hr. Kama apellatsioonis ta esitatud on? Hääletame. Palun, kes on selle teksti poolt, mis on esitatud apellatsioonis? 28 häält.

Ja viimane küsimus. Kes on selle poolt, et põhiseaduse preambula tekst oleks esitatud kujul, nagu see on Assamblee eelnõu põhitekstis, variandis, milles on sõnad: mis on loodud rahvusliku enesemääramise kustumatul õigusel, vabanemisega suurriikide ülemvõimu alt Vabadussõjas aastail 1918-1920. Kes on Assamblee eelnõu preambula põhiteksti poolt, palun hääletame. Variant kogus 10 häält. Kahes voorus läbiviidud hääletamised näitavad seda, et Assamblee eelistab teksti, mis on esitatud hr. Kama apellatsioonis. Mul on selline ettepanek, et me tervet teksti või teksti üksikuid osi lõplikult hääletame siis, kui me oleme kolmanda lugemise faasis, seepärast praegu võtame teatavaks Assamblee eelistuse. Pr. Hänni, palun uuesti kõnepulti, probleem number kaks.

L.Hänni: Probleemiks number kaks on põhiseaduse eelnõu §3, kus toimkonna poolt on välja pakutud redaktsioon: Eesti Vabariik ei ühine sõjalistesse liitudesse ega luba oma riigi piirides mitte ühegi riigi sõjalisi tugipunkte. Võrreldes eelmise nädala redaktsiooniga, on toimkond lühendanud seda paragrahvi, jättes välja fraasi: "ühegi teise riigi sõjavägede viibimist eba läbiliikumist", sest me leidsime, et ka selle paragrahvi esimene osa annab mõtte piisavalt täpselt edasi.

Selle paragrahvi kohta on laekunud hr. Rebase ettepanek, et selles paragrahvis Eesti sõjalis-poliitilist staatust mitte käsitleda eraldi, vaid võtta see §-i 1. Toimkond ei pidanud võimalikuks § 1 muuta, kuna see on läbinud peaaegu muutumatus sõnastuses meie eelnõu ja arvab, et kui me põhiseadusesse jätame oma hoiaku, sõjalises küsimuses, peaks see olema eraldi paragrahvis. Ja kuna probleem on erakordselt tähtis, ei pidanud me võimalikuks langetada otsust ainult toimkonnas ja tõime teie ette alternatiivina ettepaneku, mida tegid mitmed assambleeliikmed: see

paragrahv välja jätta. Ja mulle laekus Enn Tupi apellatsioon uue sõnastuse kohta. Ma ei tea, kas me seda praegu saame arvestada. Ma loen selle teile ette. Eesti Vabariik ei luba oma riigi piirides mitte ühegi riigi sõjalisi tugipunkte. Kindlasti on see veidi kitsam mõte kui see, mis väljendatud praegu §-s 4. Nii et tuleks avada praegu läbirääkimised §3 sisu üle.

Juhataja : Tänan. Lugupeetud kolleegid, palun üks hetk veel, pr. Hänni. Kas on küsimusi pr. Hännile? Probleem on §-s 3. Palun, kas on I toimkonnale küsimusi? Küsimusi ei ole. Tänan.

Paragrahvi 3 kohta on laekunud vähemalt üks apellatsioon. Juhatuses käes on hr. Tupi apellatsioon. Ettepanek on selline, et me anname kõigepealt sõna neile, kes on esitanud teksti kohta apellatsioone. See aitab meil otsustada või isegi otsustamist edasi lükata, kui seda peetakse vajalikuks. Hr. Tupp, palun, apellatsiooni esitamiseks ja põhjendamiseks on teil sõna.

E.Tupp: Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid! Miks ma pean õigeks sõnastada §3 sellisena, nagu apellatsioonis on kirjas, et Eesti Vabariik ei luba oma riigi piirides ühegi teise riigi sõjalisi tugipunkte. Nagu te teata, em teeme seda põhiseadust praegu, lähtudes siiski meie igapäevaelust, vaatamata sellele, et hr. Taagepera kutsus meid igapäevaelust välja, aga see igapäevaelu lüürika on meil iga päev nina all ja see, et meie riigi piirides asuvad praegu teise riigi sõjalised tugipunktid, on tõde. Ja see on tõde, kui te vaatate Eesti kaarti, siis meie põhjarannik on täis tikitud ja meie ülejäänud territooriumil on 174 ühikut. Edasi, pagunikandjate arv on 40 000. Võib-olla on praegu veidi vähem. Nii. Nende väljaminek ei ole ilmselt niipea võimalik, kui meil ei ole kasutada tuge või survet vastaspoolt, see tähendab Läänest. Seda kiirendada on võib-olla ainukene võimalus astuda mingisugusesse liitu, mingisugusesse ühendusse, ehkki Balti regiooni tulevik peaks olema ilmselt vastastikuse usalduse tsoonis Ida ja Lääne vahel, aga see vastastikuse usalduse tsoon saab olema ka mingi liit mitmepoolse leppega ja kui meil siis on põhiseaduses sees see säte, mis meil seda keelab, siis me löikame ära Riigikogul või ka järgnevatel seadusandjatel võimaluse seda teha. Seepärast teen ma

ettepaneku piirduda ainult tugipunktide keelamisega siin ja jätta see edasine, mis puudutab meie neutraalsust ja kõike muud, otsustamiseks järgnevatele seadusandlikele kogudele. Tänan.

Juhataja: Tänan, hr. Tupp. Üks apellatsioon on tehtud meile teatavaks. Palun, kas §3 kohta on veel apellatsioone? Palun käsi püsti tõsta, kuid kellelgi on. Juhatusel laekunud ei ole. Ei ole. Kõneks on soovinud sõna hr. Adams. Palun.

J.Adams: Head kolleegid, minu arvates siin §-s on juhtumas midagi samasugust, nagu juhtus preambulaga ja tihgipeale ka muude asjadega, eriti I toimkonnas. Mõte, mida pooldaks enamik meie hulgast siin, me ise hääletame välja sellepärast, et I toimkond ei suuda oma mõtet sõnastada põhiseadusele vajalikul tasemel. Ja ma arvan, et see oli ka põhjus, miks äsja hr. Kaido Kama variant, kus oli absoluutselt ajalugu välja lülitatud, võitis meie valdava hääleenamusega, kuigi me olime juba varem arutanud, et ajalugu peaks siiski võib-olla sees olema. I toimkonna mõlemad ülejäänud variandid olid ilmselt kohmakad ja Kaido Kama omast halvemad. Nüüd on sama §-ga 3. Me hääletame poolt või hoopis välja ja ma prognoosin, et me hääletame välja sõnastusliku saamatuse pärast, mitte sellepärast, et me ei oleks nõus. Milles on probleem? Praegune paragrahv, nagu ma aru saan, tahab kõigepealt ütelda kahte asja, mida ta kumbagi ei oska välja öelda. Lause esimene pool on: Eesti Vabariik ei ühine sõjalistesse liitudesse. Selle me arvatavasti hääletame välja sõna "sõjaline" pärast. Me ei tea, mida see sõna tähendab. Me teame, et kindlasti on vaja kaitselepinguid tulevastele aegadele kellegagi sõlmida ja järelikult paragrahvi praegune sõnastus lõikab ära niiütelda tegevusvabaduse riigikaitse alused. Paragrahvi teine pool ei luba oma riigi piirides mitte ühegi riigi sõjalisi tugipunkte. Siin on arvates jälle küllaltki õige mõte, jääb aga häta sõnastuse taha, sest mis asi on sõjaline tugipunkt. See mõiste on ähmane, defineerimatu. Tuleks öelda "Eesti territooriumil ei tohi olla" või umbes niimoodi. Ma isegi ei oska praegu üles kutsuda ei vastu ega poolt hääletama, sellepärast et hääletamine, mis toimub konkreetse sõnastuse suhtes, annab arvatavasti ühe tulemuse ja hääletamine, mis toimuks mingisuguse

printsibi sissekirjutamisel põhiseadusesse, annaks teise tulemuse. Väib-Olla ainukene lahendus on kui apellatsioon korras keegi pakub välja sellele mõttele parema ja õnnelikuma sõnastuse. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid, sõna kõneks saab viimasena hr. Koha ja sõnavõtu kohalt viimasena hr. Niitsoo. hr. Saatpalu, teil on kõneks sõna. Palun.

V. Saatpalu: Lugupeetud kolleegid! Eesti kaitsekontseptsiooni võib üles ehitada kahest põhimõttest lähtudes - Eesti-kesksest või Euroopa-kesksest. Eesti-keskne oleks mõistlik ehitada selliselt üles, et meil ei olegi armeed. Meil ei olegi teiste riikide baase, me oleme täispatsifistlik riik. Kuid samas me püüdlema Euroopasse, aga me unustame, et selle püüdlamisega tuleb meile kaasa ka kohustusi. Euroopa ei ole ohutu piirkond selles mõttes, et temale või mõnele tema osale ei tungitaks kallale. Ja me peame võtma endale ka kohustused Euroopat kaitsta. Ja ei maksa üldsegi näha kõrgendatud ohu allikat ainult Nõukogude Liidus. Ma arvan, et kes vähegi maailmapoliitikaga kursis on, võib nimetada neid ohte ka mujalt. Ja minu sügava veendumuse kohaselt, kui me tahame olla Euroopas, tõsiselt võtta Euroopa riike, siis me ei saalähtude selliselt sentimentaalselt patsifistlikult seisukohalt, vaid peame lähtuma Euroopa ülesannetest ja selepärast me peame võtma ka endale kohustusi, mida Euroopa meile peale paneb. Teatavasti on nüüd moodustatud Euroopa liit, Lääne-Euroopa liit, sõjaline liit. Teatavasti on tehtud juba ettepanekuid laiendada Euroopa ühendust 40 riigini, kus on silmas peetud ka meie Balti riikide kuulumist sellesse liitu, ja kahtlemata taoline liit laiendab ka oma sõjalist liitu Lääne-Euroopa liidu näol. Ja meie kohustus on kanda ka neid kulutusi, niipalju kui me jaksame, mis selle kohustuse võtmisega seondub. Meile võidakse anda n.ö. armu, arvestades meie vestlust, et me ei saa esialgu võtta seda koormat endale kanda niipalju, kui seda võib-olla meilt oodatakse, kuid me ei saa tulevikku ära unustada, me ei saa ära unustada seda, et põhiseaduse me kirjutame siiski pikema aja peale. Sellepärast minu arust kirjutada sisse, et me ei luba oma riigi piiridesse ühegi riigi sõjalisi tugipunkte, et Eesti ei astu sõjalistesse

liitusesse, on mõnes mõttes isegi Eesti riigi suhtes kuritegelik. Kui ma ka tean, et need inimesed, kes on selle kirjutanud, ei saa põhimõtteliselt olla kuritegelikud Eesti riigi vastu, see on välistatud, siis ma lihtsalt eeldan, et see on ilmne eksitus, kuid võrdlemisi põhjalik eksitus. Ma kutsun teid tungivalt üles, et me ei fikseeriks sellelaadseid kohustusi põhiseaduses. Jätaksime need konkreetselt otsustada esindusdemokraatia hooleks siiasamasse saali ja ma kutsun üles hääletama teid §3 põhiseaduse eelnõust välja. Täna.

Juhataja: Aitäh. Härra Koha, teil on sõna puldist. Palun.

K.Koha: Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Põhiseadus ei koosne ainult peatükkidest, vaid ta on üks tervik ja üks süsteem. Ja praeguse paragrahvi 3. lõike redaktsioonis on sisse kirjutatud keeld. See on tänase põlvkonna mure, see on meie minevikust tulnud, kuid me kirjutame selle põhiseaduse tulevastele põlvedele ja me võtame endale praegu õiguse keelata meie tulevaste põlvedel kuuluda sõjalistesse liitusesse ja see lause teine poolt ütleb seda, et me ei luba. Aga millega me ei luba? Milline on see garantii? Kas saab kirjutada eeskirja sellist deklaratsiooni, mida me pole suutelised isegi täitma. Seetõttu see §3 ei osutu vajalikuks, sest sirvige korraks edasi peatükki 7 - seadusandlus, kus § 28 annab tegelikult sellele probleemile lahenduse. Seal on väidetud niimoodi: "Seadus, mille alusel Eesti Vabariik astub poliitilistesse ja majanduslikesse, sõjalistesse liitusesse, võetakse vastu ainult rahvahääletusel." Anname põhiseaduses selle positiivse momendi, et tulevased põlvkonnad võivad otsustada, aga nad otsustavad seda ühiselt läbi rahvahääletuse, täna tähelepanu eest.

Juhataja: Suur tänu härra Koha. KJärgnevad sõnavõttud kohalt. Kuni kaks minutit. Esimesena saab sõna härra Seppa. Palun.

Ü.Seppa: Lugupeetud kolleegid! Ka mina tahaksin toetada eelkõnelejate mõtet, et me ei tohiks oma tulevastele põlvedele ette kirjutada selliseid asju, me ei tohiks sekkuda nende tegevusse, sest praegusel momendil, kui me ei tea, ei tunne oma jõudu, me

oleme sellises arengustaadiumis, me ei tea, kuhu me jõuame välja, ka mina kutsun ülesse hääletama selle paragrahvi sissevõtmise vastu. Täna.

A.Sirendi: Austatud kolleegid! Asja me ütlesime välja, et Eesti jääb rahumeelseks ja demokraatlikuks riigiks, ja ka toimkond, kellest enamus on kantud sellisest patsifistlikust ideoloogiast, arutas ka varianti, et võiks olla §3 nii: "Eesti Vabariik võtab osa tuleviku maailma kujundamisest aktiivse neutraalse poliitika kaudu ega luba oma riigi piirides ühegi teise riigi sõjalisi tugipunkte, kui see ohustab Eesti Vabariigi suveräänsust. Loomulikult, ma saan aru, et me ei ole valmis astuma esimest sammu sõnadeta tuleviku maailma kujundamiseks, mis on Euroopa tulevik. Me peaksime ikka olema veendunud selles, et sõda ei ole tulevikus ühegi poliitikaküsimuse lahendamise vahend, sõda on praegu jäämas minevikku ja peab jääma tulevikus üldse käibelt ära kui oleviku tähendus, jääb ainult mineviku tähenduses. Ilmselt ei ole meie valmis astuma esimest sammu, mida võib järeldada siin paljudest sõnavõttudest ja juba väited, et me ei tohi sekkuda tulevaste põlvede asjadesse, siis me peame ütlema, et kõigi konstitutsiooni paragrahvidega me sekkume sellesse, ja seda kohustust me endale võtta ei saa. Mis puutub Tuppi parandusse jätta sisse ainult see, et me mitte ühegi riigi sõjalisi tugipunkte ei luba oma riigi territooriumil, siis sellega ma ka nõustuda ei saa, sest sellega onkogu asja mõte välja lülitatud. Meil jääb ainuke võimalus ühineda enamusega või jääda oma seisukoha juurde. Tähtis on, et me oleme leppinud sellega, et tuleviku maailma me näeme maailmana, kus asju lahendatakse sõdade kaudu.

E.Tarto: Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Ma võtan sõna samuti §3 puhul ja ma toetan täiesti seda mõtet, et §3 I pool välja jätta, sellepärast et ma näen, et Eesti tõenäoliselt on sunnitud ikkagi ühinema rahvusvaheliste kaitseorganisatsioonidega. Kuid samas ma toetan härra Tuppi apellatsiooni, et selle paragrahvi II pool jääks sisse. Vähemalt selle poole mõte jääks sisse. Sõnastuse parandamiseks on meil ka hiljem võimalusi näiteks nii, et Eesti Vabariik ei luba oma riigi

piirides mitte ühegi võõrriigi sõjaväe baase või midagi taolist. Mure suhtes, et me tulevastel põlvedel midagi ära rikume, n.ö. tulevased põlved võivad teha ka põhiseaduse parandusi, juhul kui tõepoolest on vaja seda sõnastust muuta. Me teame ka tänapäeval, et ajutisi rahvusvahelisi väeüksusi võidakse ka teistmoodi nimetada, et ei nimetata sõjaväebaasideks ega tugipunktideks. Aga praegu meie üheks lähemaks ülesandeks on tõepoolest meid okupeerinud ja okupeeriva riigi baasidest lahtisaamine. Aitäh.

E.Tupp: Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma võib-olla natuke terminoloogiliselt tugipunkti iseloomustaksin. Küsimus on selles, et meil absoluutset terminoloogiat pole ja tugipunkt on Eesti keeles kõige täpsem minu arvates, kuid võib-olla keelemehed võivad veelgi täpsemalt väljenduda, mis tähendaks seda, et ka kõige väiksemat sõjalist kontingenti ei ole võimalik paigutada alaliselt Eesti Vabariigi territooriumile. Ma saan sellest nii aru. Iseasi on ajutised läbiviimised ja sõjaväeosade ajutine viibimine siin. See tähendab alalist ja lepingus kinnitatud sõjaväekontingentide paigutamist. Tänan.

V.Niitsoo: Härra juhataja, lugupeetud kolleegid! Tahan siin vaidelda härra Tupi poolt puldist öelduga, kus ta kutsub meid arvestama reaalsel olukorda. Ta nimelt tunneb muret, et kui me põhiseadusesse praegu sisse kirjutame selle, et Eesti Vabariigi pinnal ei tohi olla sõjalisi tugipunkte teistest riikidest, siis me kindlustame tulevase valitsuse võimalike riugaste eest. Nagu härra Tarto siin juba ütles, põhiseadust saavad tulevased seadusandjad muuta, nii et me ei kindlusta siin mitte midagi. Samal ajal ma lugesin välja ka sellist argumenti, et kui meil on põhiseaduses sees, et meie pinnal ei tohi olla ühegi teise riigi tugipunkte, see oleks meil moment läbirääkimistel Nõukogude Liiduga. Seda ma küll ei usu, et see mingi argument nende jaoks oleks. Ja me ei võtaks ennast piisavalt tõsiselt, et me sellise argumentatsiooniga sinna läheme. Mul on endal ka kahtlusi, kas praegune läbirääkimiste delegatsioon küllalt resoluutselt nõuab vägede väljaviimist, kuid ma olen siiralt veendunud, et rahvas ikkagi tahab, et kõik okupatsiooniväed Eesti pinnalt võimalikult kiiresti ära viidaks.

Aga sellele vaatamata ei pea ma vajalikuks neid asju seadusesse sisse kirjutada, et meie pinnal ei oleks võõraid tugipunkte. Meil võib tekkida üsna lähedases tulevikus olukord seoses Venemaa lagunemisega või muude juhusatega, kus meil on hädavajalik kutsuda oma pinnale näiteks ÜRO rahuvalvejõud. Kui me oleme põhiseadusesse sisse kirjutanud, et keelame võõraste vägede viibimise Eesti pinnal, siis mis me teeme. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Vabandan härrade Lebedevi ja Sovetnikovi eest, me ju leppisime kokku, et viimane sõnavõtja on härra Niitsoo. Meil seisab ees hääletamine. Palun kohaloleku kontroll. Kohal on 36 assambleeliiget. Konkureerivalt esitan hääletamisele 3 varianti. Assamblee eelnõu tekstis §3 põhiteksti, teiseks alternatiivi, mille sisu on §3 välja jätta ja kolmas variant, mille sisu on sõnastada § 3 sellisena, nagu ta on põhitekstis, välja arvatud - ei ühine sõjalistesse liitusesse. Jääb tekst, nagu selle esitas härra Tupp. Eesti Vabariik ei luba riigipiirides mitte ühegi riigi sõjalisi tugipunkte. Need on 3 varianti, mille suhtes on võimalik konkureerivalt hääletada. Palun tähelepanu, alustame.

Esimene küsimus. Kes on selle poolt, et põhiseaduse eelnõus oleks § 3 sellisena, nagu ta on põhitekstis? Hääletame. Poolt 6.

Teine küsimus. Kes on selle poolt, et §3 välja jätta, nii nagu on esitatud põhiseaduse eelnõus §3 alternatiivvariandina. Hääletame. Poolt 25.

Kolmas küsimus. Kes on selle poolt, et §-s 3 oleks tekst, nagu selle esitas härra Tupp apellatsioonis. Eesti Vabariik ei luba oma riigi piirides mitte ühegi riigi sõjalisi tugipunkte. Tekst, mis on põhitekstis, kuid ilma sõnadeta - ei ühine sõjalistesse liitusesse. Hääletame. Poolt 13.

II voor. Kes on §-i 3 alternatiivi poolt? Kes on selle poolt, et § 3 jääb välja? Hääletame. Poolt 27.

Teine küsimus. Kes on selle poolt, et §-s 3 oleks tekst, nagu selle esitas härra Tupp apellatsioonis. Eesti Vabariik ei luba oma riigi piirides mitte ühelgi riigil omada sõjalisi tugipunkte.

Hääletame. Poolt 13.

Kahes voorus läbi viidud hääletamiste tulemusena on Assamblee eelistanud alternatiivteksti, mille sisu on: §3 jääb välja.

Proua Hänni, palun veel kord kõnepulti.

L.Hänni: Põhiseaduse eelnõu I peatüki suhtes toimkonnal alternatiive rohkem ei ole, küll aga on meile laekunud apellatsioonid, mida oleks mõistlik praegu läbi vaadata.

§5 puudutab Eesti Vabariigi kodakondsust. Mäletatavasti oli see paragrahv algselt pikem, sisaldas 4 lõiku. Eelmise täiskogu istungil hääletati kaks lõiku välja. Nüüd on saabunud apellatsioonid härra Rumessenilt ja teistelt lisada sellesse paragrahvi uuesti kaks lõiku. Ta pakub veidi teistsugust redaktsiooni, kui oli nendes tekstides, mille me välja hääletasime. Ettepanek on siis järgmine. Tuua paragrahvi 5 lõige: "Võõrriigi okupatsiooni ja anneksiooni tõttu poliitiliste ja sõjapõgenikena lahkunud Eesti Vabariigi kodanikud ja nende järglased säilitavad Eesti Vabariigi kodakondsuse". Võrreldes esialgse tekstiga on asendunud Nõukogude Liit sõnaga võõrriik. Ma kannan kohe ette ka teise ettepaneku, mis on selle paragrahvi suhtes laekunud. S.o. lisada paragrahvi 5 lõige 3: "Igal eesti rahvusest isikul on õigus asuda elama Eestisse ja omandada Eesti Vabariigi kodakondsus vastava tahte avaldamisel." Nii et selline on apellatsiooni sisu.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! Me arutame põhiseaduse eelnõu §5 kohta esitatud apellatsioonid. Kas on küsimusi proua Hännile? Ei ole, aitäh. Esimesena saab sõna apellatsiooni esitaja. Palun, kas härra Rumessen, härra Kelam või proua Endre.

V.Rumessen: Lugupeetud Põhiseaduslik Assamblee! II toimikond arutas neidsamu küsimusi, mis on seotud kõnesoleva paragrahviga. Ja ma pean ütlema, et arvamused ei olnud mitte päris ühesed, suurem osa toimikonna liikmeid pooldas siiski selle lõigu sissejätmist. Esimese lõigu osas läksid arvamused lahku, aga ma võtaksin praegu kokku, milles on probleem. Probleem on selles, et praegusel kujul me võime tõepoolest öelda, et kõik eestlased on nii kaua Eesti Vabariigi kodanikud, kuni neid kodakondsuse seaduse §23

alusel ei ole vabariigi valitsuse poolt kodakondsusest välja heidetud (peaks ikka olema "ilma jäetud"). Praegusel hetkel ka kõik väljaspool Eesti Vabariigi piire elavad Eesti Vabariigi kodanikud on jätkuvalt Eesti Vabariigi kodanikud, nii kaua kui vastavat otsust ei ole tehtud. Probleem on nüüd selles, et esiteks, nii nagu härra Kama on öelnud, valitsus võib näiteks sellesama § 23 alusel kuulutada ühe suletõmbega, et need välismaal elavad Eesti Vabariigi kodanikud ei ole enam Eesti Vabariigi kodanikud ja veel enne seda, kui okupatsioon on lõppenud. Kogu probleem on ikkagi selles, ma olen nõus, me peame olemasolevast olukorrast lähtuvalt määrama selle päeva, millest alates väliseestlased peavad valima, kas nad tunnistavad ennast jätkuvalt Eesti Vabariigi kodanikeks või siis loobuvad kodakondsusest. Kuid praegu see hetk veel käes ei ole, okupatsioon ja anneksioon jätkub ja sellest tingituna praegu ma peame siiski kaitsma väliseestlaste poliitilisi ja majanduslikke huve olemasolevas ajalises ruumis. Siis oleksid kõige lähemas tulevikus, kui rahvahääletusel põhiseadus jõustub väliseestlaste huvid garanteeritud. Sel põhjusel oleks minu isiklik ettepanek kaaluda, kas lisada sellesse esimesse punkti täiendus, et kuni okupatsiooni ja anneksiooni lõpetamiseni. Kui see piir on tarvis määrata. See on üks probleem.

Teine probleem on selles, et meil siin Läänemere tuulisel maa-alal ei ole garantiid, et meid ei võidaks ükskord uuesti okupeerida. Ja kõik meie, kes me siin saalis istume praegu, võime võib-olla kunagi tulevikus (kas 2-3 aasta pärast või ka 30 aasta pärast) osutada samasuguses situatsioonis olevaiks kui kõik need väliseestlased, kes praegu elavad välismaal. Ja sellepärast meie, kes me esitasime apellatsiooni, peame vajalikuks, et niisugune kodakondsuse põhimõteline üldalus oleks põhiseaduses fikseeritud. Komisjonis oli arutusel, kus kohas need mõlemad sätted kodakondsuse aluste kohta võiksid olla. Kuna Soomes põhiseaduses on üldsätetes, siis ilmselt see mõjutas ka meie komisjoni hääletamist ja enamus komisjoni liikmeid pooldas, et neid ei toodaks üle teise peatükki, s.t. meie komisjoni valdustesse, vaid et nad jääks just nimelt üldsätetesse. Nii et need on põhjused, miks me siiski vajalikuks

peame, et need kodakondsuse küsimustes üldpõhimõtted oleksid §-s 5 sätestatud. Nagu te mäletate, eelmine kord oli siin juttu ka praeguste väliseestlaste aksiilorganisatsioonide ametlikust seisukohast, milles nad kaitsevad oma õigusi olla jätkuvalt Eesti Vabariigi kodanikud, nii kaua kui poliitiline okupatsioon ja anneksioon ei ole lõpetatud. Kuid ma ütlen veel kord, et see on siiski ka tulevikku ulatuv küsimus ja meie ei ole tulevikus ise kaitstud selle olukorra eest, mis praegu on tabanud väliseestlasi. Need oleksin põhjendused, miks me peaksime vajalikuks paragrahvi 5 needkaks sätet lisada. Aitäh.

Juhataja: Täna. Vahepeal on küsitud selgitust, et kas on võimalik, et Assamblee tuleb juba tehtud otsuste juurde tagasi. Kindlasti on see võimalik, kuid antud juhul on härra Rumessen, härra Kelam ja proua Endre esitanud paragrahvi 5 pisut teise teksti, kui me arutasime mõned nädalad tagasi. Ja sellepärast on kolmel kolleegil õigus vormistada see apellatsioonina ja me arutame seda apellatsioonina. Vahepeal tegi juhatus otsuse, et viimane, kes saab kõneks sõna, on hr. Adams, ja viimane, kes saab sõna kohalt, on hr. Lebedev. Ma tuletan meelde arutelu objekti, et me ei valguks liialt laiali. Jutt käib §-st 5 ja apellatsiooni sisu on selles, et lisada §5 kaks lõiget. Ma loen veel kord teksti ette. Palun tähelepanu. Lõige 2. Võõrriigi okupatsiooni ja anneksiooni tõttu poliitiliste ja sõjapõgenikena lahkunud Eesti Vabariigi kodanikud ja nende järglased säilitavad Eesti Vabariigikodakondsuse. Lõige 3. Igal eesti rahvusest isikul on õigus asuda elama Eestisse ja omandada Eesti Vabariigi kodakondsus vastava soovi avaldamisel.

Järgmisena saab kõneks sõna hr. Saatpalu. Palun.

V.Saatpalu: Lugupeetud kolleegid, ma juhtisin juba hommikul tähelepani, et me oleme jõudnud 130 §-lt 155-le. See kahtlemata iseloomustab meie mõningast lobisemishimu. Me ei ole osanud jääda Jüri Adamsi asjaliku teksti pakutud raamidesse, me oleme tahtnud midagi omaltpoolt lisada ja selle tulemusena me oleme osanud 25 paragrahvi juurde teha. Ka nende kahe lõike sisseviimine on minu arust täiesti üleaarune, sest kodakondsuse määratlemiseks see põhiseadus niikuinii ei jõua toimima hakata. Praegu tuleb

rakendusseadus ja me peame poliitiliselt mõjutama praegust valitsust, kes koostab seda rakendusseaduse eelnõu, et taolised sätted rakendusseaduses oleks ette nähtud. Kuid see valitsus peab teadma, et siin saalis vastuvõetavad seadused tulevad niikuinii ülevaatamisele Eesti Riigikogu poolt, mis valitakse põhiseaduse alusel. See on ikkagi ajutine haldusnõukogu, kel on õigus võtta vastu seadusi, kuid need kuuluvad kahtlemata Eesti Vabariigi parlamendi poolt ülevaatamisele. Me peame püüdma valitsust poliitiliselt mõjutada, et need sätted võetaks sellesse rakendusseaduse eelnõusse, kuid neid ei ole vaja kirjutada põhiseadusse, mis niikuinii ei jõua enne rahvahääletusele ega hakka toimima. Meil on seda tegelikult juba praegu vaja. Mõnes mõttes on taoliste lõikude sissekirjutamine ka teatud pessimismi sissekirjutamine põhiseadusse. Me peame nagu loomulikuks, et jälle tuleb okupatsioon. See on seesama, millele ma ühes artiklis juba vihjasin, kui meil oli juttu parlamendi volituste kestusest. Osa inimesi siin saalis tahtis, et parlament valitakse kolmeks aastaks, et Eesti on praegu niisuguses kriisisituatsioonis. Siis oleks see tekst tulnud ka kirjutada nii, et iga okupatsioonile järgnev parlament valitakse kolmeks aastaks ja järgmised juba neljaks aastaks. See praegune täiendus tekitab samasuguse mulje ja sellepärast ma teen ettepaneku neid lõike siia sisse mitte panna. Seda 5. paragrahvi annaks praegu lühendada, sest Eesti kodanikuks saadakse tingimusega või hilisema seaduse toiminiguga. Järgmine lõik räägib jälle sedasama, et kodakondsuse omandamise määrab kodakondsuse seadus. Nii et ka siin annaks juba lühendada. Ma teen ettepaneku tänapäeva poliitilistest tingimustest lähtuvaid lõike sinna sisse mitte panna. Ma pean sügavalt lugu teie ettevõtmistest Eesti kodanikkonna õiguste kaitsmisel ja ärge kuidagi võtke seda mingi solvanguna. Ma lihtsalt väljendan oma seisukohta, kuna ma järjekindlalt võitlen Eesti põhiseaduse lühiduse eest. Need on Eesti kodakondsusseaduse, mittee põhiseaduse sätted. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Aitäh. Hr. Adams, palun, teil on sõna kõnepuldist.

J. Adams: Head kolleegid, ma vaidleks vastu just hr. Saatpalule. Minu arust me peame tegema põhiseadust aastakümneteks, mitte lähtuma sellest, mis Eestius hetkel toimub, kas Savisaare valitsus teeb mingit rakendusseadust või ei tee. Ja ma argumenteerin just nimelt selleks, et on vaja sisse võtta. Mida kujutab endast §5. See kujutab endast kodakondsusseaduse tuuma. Kõikide tulevaste kodakondsusseaduste tuuma, ükskõik kui palju neid tulevikus peab vahetuma. Ja selleks me peame vaatama tõele näkku ja kõigepealt tunnistama seda, kas me pooldame, et Eesti on eestlaste rahvusriik. See oleks nüüd täiesti uus samma võrreldes varasemate põhiseadustega, mis ei lähtunud sellest põhimõttest. Kui me võtaksime praegu hr. Rumesseni poolt pakutava teise (siin oleks kolmanda) lõigu sisse, et Eesti on iga eestlase kodumaa, nii et sisuliselt iga eestlane võib maailmast tagasi pöörduda ilma kitsendusteta, siis me minu arvates teeksime meie rahva tuleviku suhtes väga olulise zesti ja kujutaksime sellega oma rahvuspoliitikat.

Mis puutub põgenike kodakondsuse säilitamise küsimusse, see on samuti tõele näkku vaatamise küsimus. Ja minu arvates on Eestis praegu midagi väga ebanormaalset lahti. Kui siin kümned poliitikud räägivad meil pidevalt venekeelse elanikkonna õiguste kaitsest, aga samal ajal, kui on tegemist eestlaste õiguste kaitsega, siis häbenetakse, lüüakse silmad maha ja ei taheta tõele näkku vaadata. Ma ütlen vähemalt viiendat korda. Me oleme aktsepteerinud siin saalis vähemalt kolme inimest meiega võrdsena töötama, me aktsepteerime neid iga päev Eestis. Praegu on tagasi pöördunud juba sadu väliseestlasi, kes ei kavatse oma topeltkodakondsusest loobuda. Vaadake tõele näkku ja andke nendele inimestele aastakümneteks garantiid. Vaatame, kuidas maailma teised riigid on seda küsimust lahendanud. Euroopa väikeriigid üldjuhul säilitavad oma kodanikele kodakondsuse ükskõik kus nad asuksid, mida väiksem riik, seda üldisema on see reegel. Riigid, mille põhirahvusel on suur diasporaa, on tingimata säilitanud neile kodakondsuse. Üks tüüpilisem näide on siin Kreeka, kes ei tunnusta mingit võimalust, et Kreeka kodanik võiks üldse kunagi Kreeka

kodakondsuse kaotada. Või siis teised suurema hajuvusega riigid, näiteks Israel, näiteks Iirimaa. Eesti rahvas ei ole enam see rahvas, mis ta oli 1940. aastal, kus ta oli rahvakild, kes eals siin väikesel maalapil Läänemere kaldal. Meist on saanud rahvas, kes on suurelt osalt üle maailma hajunud, aga ometigi tal on üks kodumaa ja teda ühendavad mitmesugused kultuurid. Ma kutsun veel kord üles, vaadake tõe näkku, et meie rahvas on astunud kvalitatiivselt teise faasi ja garanteerigem kõikidele meie rahva liikmeile, kes on mitmetel põhjustel üle maailma laiali, nende kodumaa, pigem nende osalus kodumaa elus. Täna teid.

Juhataja: Suur tänu, hr. Adams. Lugupeetud kolleegid, järgneb 20 minutit vaheaega. Pärast vaheaega saab esimesena sõna kohalt hr. Taagepera.

Me kohtume siin saalis uuesti, kell 12.40, 20 minutit vaheaega.

V a h e a e g

Juhataja: Vaheaeg on lõppenud, palun istuge oma kohtadele. Kohaloleku kontroll. Kohal 36 assambleeliiget. Jätkub §5 arutelu. Esimesena saab sõna härra Taagepera.

R. Taagepera: Lugupeetud Assamblee! Väliseestlasena ma olen muidugi väga liigutatud, et mõned kodueestlased nii siiralt ja visalt võitlevad minu õiguste eest, aga mina oma liiga optimistliku iseloomuga usun, et okupatsioon enam ei tule. Ja ma ei tunne, et ma vajan seda kaitset. Ja see paragrahv põhiseaduses aeguks mõne aasta pärast, kui see probleem on lahendatud. Mis puutub muresse, et see valitsus ei pane paigale väliseestlastele küllalt soodsat kodakondsuse seadust - kui ei tee see valitsus, siis tuleb teine valitsus, mis teeb teise seaduse ja külla see asi korda saab. On muidugi mõeldav sõnastuse variant, et igal eesti rahvusest isikul on õigus asuda Eestisse ja saada Eesti kodakondsus. See meenutab Iisraeli vastavat sõnastust jne. Küsimus on, kas öelda, et igal eesti keelt oskaval isikul. Aga siis tekivad muidugi raskused. Kui igal Eesti rahvusest isikul, siis tahaks küll teada, kuidas seda

rahvust tõlgendatakse. Kui ma vaatan Eesti päritoluga inimest USA-s, kus vanavanemad räägivad lapselapsega inglise keelt, sest vanemad räägivad kodus inglise keeles ja lapselaps pole kunagi eesti keelt kuulnud. Kas ta siis on eesti rahvusest? Või me tahame mingisugustel materiaalsel põhjustel anda talle õiguse järski avastada: ma olen eesti rahvusest, kuigi ma sõnagi eesti keelt ei osak. Täna.

Juhataja: Aitäh, härra Taagepera, järgmisena saab sõna härra Uluots. Hr. Uluots, palun.

Ü. Uluots: Lugupeetud kolleegid, kui me registreerisin ennast sõnavõtuks, siis ma tahtsin just meenutada hr. Taagepera eelmist sõnavõttu, mida ta praegu kordas. Ja ma leiain, et tema kui väliseestlaskonna esindaja ütles praegu välja väga targad sõnad. Teiseks, me oleme vist teiega juba kokku leppinud selles, et me ei kehtesta kahekordset kodakondsust. Nii et mina igatahes hääletan põhiteksti poolt.

Juhataja: Hr. Salum, palun.

V. Salum: Austatud kolleegid! Me oleme täna tõhusa töö ära teinud. Oleme kõik rahvusliku välja rookinud rahvuslik enesemääramine, taastatud (rahvuslikkus õigusliku järjepidevuse alusel, et Eesti Vabariik on rahumeelne riik). Kõik selle oleme välja rookinud ja rõõmustuseks naabrile ja nimekaimule ka kolmas paragrahv on väljas, paragrahvide üldarv on jõudsalt vähenenud. Kui me nüüd siit roogime välja ka need kaks sisemist lõiku, siis me teeme nii, et eestlastel kui Euroopa indiaanlastel ei olegi õigust rahvusriigile, ja seda meie armsate eestlaste kaasabil. Me häbeneme rahvusriiki, häbeneme, et oleme eestlased ja siis on internatsionaalne, kakskeelne Eestimaa rahvariik loodud. Nii et kas me selle hooguminemisega natuke liiga kaugemale ei ole läinud. Minu arvates need mõlemad lõigud tuleks sisse hääletada, kui me tahame säilitada eestlastele kodu ja eesti rahvale tuleviku.

Juhataja: Hr. Talve, teil on sõna.

J.-K. Talve: Lugupeetud kolleegid, kõigepealt ma tahaksin puudutada seda, mida ütles hr. Rumessen, et vabariigi valitsus võib 1938.a. kodakondsuse seaduse alusel ühe suletõmbega

võtta ära Eesti kodakondsuse väliseestlastelt. Nii see asi minu meelest ei ole. On tõsi, et kodakondsuse seaduse §23 ütleb, et isikud, kes on astunud välisriigi kodakondsusesse, ilma et nad jne. võidakse Eesti kodakondsusest välja heita, aga minu arust võib see toimuda siiski ainult individuaalselt ja mitte massiviisiliselt.

Teiseks tahaksin ma juhtida tähelepanu sellele, et see valitsus, millest räägib kodakondsuse seadus, on Eesti kodanike poolt valitud Eesti Vabariigi Valitsus. Ja niisugune valitsus (nimetagu ta siis ennast Eesti Vabariigi Valitsuseks, kui ta tahab), mis ei ole valitud eesti kodanike poolt, vaid ka kellegi muu poolt, ei või niisugust otsust teha, sellepärast, et tal on volitused kelleltki muult kui Eesti Vabariigi kodanikelt.

Mis puutub nende kahe lõike sissevõtmisse, siis punkt 1 (igal eestlasel on õigus elama asuda Eestisse ja omandada Eesti kodakondsus vastava soovi avaldamisel), tuleks minu meelest tingimata sisse võtta ja seda põhimõtet toetab ka 1938.a. kodakondsuse seadus.

Mis puutub punktis 2 esitatud mõtet (okupatsiooni ja anneksiooni tõttu jne.), siis ma olen selle põhimõtte põhiseadusse sissevõtmise poolt, ainult et seda sõnastust tuleb natuke täpsustada, sellepärast et kui me kirjutame põhiseadusesse sisse Eestist lahkumise põhjuse, siis tekib olukord, kus inimene, kes tahab sellele paragrahvile viidates oma õigusi nõuda, peab põhimõtteliselt tõestama oma Eestist lahkumise põhjuse ja see on üks vaevarikas teema. Aga ma olen selle poolt, et see põhimõtte põhiseadusse sisse võetakse.

Ja nagu hr. Adams ütles, et me peaksime jõudma arusaamisele sellest, et eesti rahvast on saanud üks globaalne rahvas, ja see, et meid elab mitmel maal ja mandril, on fakt. Me ei tohi seda tähele panemata ja seadusse võtmata jätta. Aitäh.

Juhataja: Tänan. Enne kui saab sõna hr. Lebedev, ma tuletan teile meelde, et viimane sõnavõtja pidi olema hr. Lebedev. Pärast teda ma pakun võimalust lõppsõnaks pr. Hännile, I toimkonna nimel ja hr. Rumessenile, keda loomulikult võib asendada ka apellatsiooniteine esitaja, pr. Endre. Nüüd aga hr. Lebedev.

Palun, koos tõlgiga.

V. Lebedev: Austatud spiiker, austatud kolleegid! Kui ma kuulasin härra Rumesseni, siis mulle näis, et me pöördusime tagasi 1988. aastasse laulva revolutsiooni algpäevadesse. Ja mulle näib, et ka vähem jäigad inimesed on loobumas okupatsioonimõiste kasutamisest. See ei ole minu arvates päris korrektne, sest me kõik kuulume Põhiseaduse Assamblee liikmete hulka. Me ei ela isoleeritult XXI sajandi künnisel, elame ühinevas Euroopas. Ja ma tahaksin teile meenutada ühte rahvusvahelist konventsiooni, kus on kirjutatud kodakondsuse vähendamisest. See on vastu võetud 1961. aastal ja selle konventsiooni §10 ütleb, et riik, kellele antakse üle territoorium või kes omandab territooriumi muul viisil, annetab oma kodakondsuse niisugustele isikutele, kes vastasel juhul muutuksid apatriidideks, tähendab kodumaatuiks isikuteks, sellise üleandmise või omandamise tulemusel. Ja samuti tahaks meelde tuletada, et äsja Moskvast toimunud inimdimensiooni konverentsil rõhutati vajadust olla valmis võtma resolutsioonide meetmeid inimõiguste jämeda rikkumise ilmsel juhul. Nendes meetmete hulka kuuluvad sihikindlad majandussanktsioonid ja vastava maa kõrvaldamine rahvusvaheliste soodustuste saamisest. Ja tahame või ei, aga me peame seda arvestama. Ma ühinen härra Taagepere arvamusel, et võib olla konstitutsiooni ei pea sisse kandma selliseid sätteid, mis võiks meid muuta apartheidi riigiks. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Suur tänu. Lõppsõnaga esineb proua Hänni, palun.

L. Hänni: Austatud kolleegid! Ma ei tahaks oma lõppsõnas hakata kokku võtma seda tulist arutelu, mis siin saalis on juba mitmel korral kodakondsuse küsimuses olnud. Ainult ma tahaksin teieni veel kord tuua I toimkonna arvamusel, sest me oleme ilmselt olnud liiga passiivsed oma seisukohtade selgitamisel. Meie toimkonna üks eesmärke on olnud luua põhiseadusega garantiid eesti rahva ja eesti kultuuri tõstmisele Eestimaa pinnal. Üks säte, mis otseselt puudutab eestlaste ja Eesti suhteid, on kodakondsus. Ja põhiseaduslikud garantiid, mis võimaldaksid eestlastel igal ajal

tulla tagasi Eestisse ja saada Eesti kodakondsus, on seetõttu vajalikud. Seetõttu julgen ma ka toimkonna nimel toetada härra Rumesseni ettepanekut eriti lg. 3 osas, kus on mitte ainult kodakondsuslik suhe riigiga määratud, vaid kindlalt sätestatud riigi kohtustus võimaldada Eestisse elama tulla eesti rahvusest isikutel. Ma ühinen siin härra Adamsi poolt väljaöeldus mõtetega, et Eesti on eestlaste kodumaa ja selle garantiid peavad olema põhiseaduslikult kindlustatud.

Juhataja: Suur tänu. Proua Endrel on võimalik esineda lõppsõnaga, tehes seda kui apellatsioon esitanud assambleeligge. Proua Endre, teil on sõna.

S. Endre: Austatud juhataja, lugupeetavad kolleegid! Me oleme siin praegu keerulises seisus, aga keerulises seisus on terve meie riik ja rahvas. Ja ei ole üldsegi üllatav, et me vaidleme sätete üle, mis käsitlevad kodakondsust, selle andmist või selle säilitamist. Vaidlused ei ole tulised ainult siin saalis vaid ka ajalehtedes, seal veelgi tulisemad. Minu arvates ja meie arvates, kes me oleme esitanud apellatsiooni, on praegu õieti peamine, et meil oleks vaja teada, mida arvab rahvas. Ma mõtlen siin kodakondsust, kodakondseid. Ja mida võiksid arvata sellest punktist need inimesed, kes ei saa enda eest praegu kosta. Ma mõtlen neid väliseestlasi, kes poliitilistel põhjustel olid sunnitud väljarändama, pagema. Sellele küsimusele me vastust ei saa, ei ole mõtet analüüsida, mika me vastust ei saa. Kui Põhiseaduslikul Assambleel puudub side rahvaga, siis paljus on see põhjustatud ka Eesti ajakirjandusest. Ma ise olen ajakirjanik ja pean kahjuks ütleva, et ajakirjandus ei peegelda seda, mis tegelikult toimub esinduskogudes ja mis toimub Põhiseaduslikus Assamblees ja mis on antud hetke päevaprobleemid.

Nüüd tulles nende kahe lõigu juurde, juhiksin ma veel kord lugupeetavate kolleegide tähelepanu sellele, mida ma juba nädal tagasi siit puldist ütlesin. Põhiseadus on siiski poliitilise kogemuse ja rahva saatuse ja rahva ajaloo kogum. Nii et kodakondsuse kõnealused punktid (eriti mis puudutab teist lõiku, kus ma rõhutan, jutt on kodakondsuse säilitamisest, mitte

andmisest) kuuluvad Eesti ajaloo sisse. Ja minu meelest - ütlen jälle sedasama, mida möödunud korral - ühe olulisema eetilise ja poliitilise punktiga Eesti Vabariigi põhiseaduses. Jätkem seekord isegi kõrvale neis kahes lõigus sisalduvad juriidilised aspektid. Ma olen täiesti nõus, mida ütles kolleeg Talve, et kodakondsuse seadus ise juba garanteerib väliseestlastele nende kodakondsuse. Kuid rääkigem asjast poliitiliselt. Juhul kui me oleme ühel korral juba välja hääletanud ja täna teeme seda teistkordselt, siis ei ole vaja võtta seisukohta, mida sellest kõigest arvatakse. Keda ja mida esindab praegu siin saalis asuv esinduskogu. See on teine põhiküsimus. Ja lubatagu ka siin kasutada jällegi suuri sõnu. Meie viimase aja märksõna on Euroopasse minek ja tagasipöördumine, aga Euroopasse tagasiastunud rahvas ja taastekkiv riik (julgen väita, et seda veel ei ole de facto, de jure küll, kusjuures rahvast on saanud globaalne mõiste, nagu märkis õigesti härra Adams) ei saa tähelepanu alt välja jätta 70-80 000 väliseestlast, kellel vaieldamatult säilib kodakondsus ka kodakondsuse seaduse järgi. Kui te lubate, ma avaldan lugupeetud härra Lebedevi etteaste ühe momendi suhtes ülisuurt hämmastust. Kui tema arvab, et Eesti Vabariik ei olegi okupeeritud, siis mina julgen vastu arvata, et härra Lebedev elab nähtavasti teises Eesti Vabariigis, kui elan näiteks mina. Mina paraku elan ikka veel okupeeritud Eesti Vabariigis ja julgen väita, et 1940. aastal see riik okupeeriti. Sellise juriidilise mõistena on see ka rahvusvaheliselt kasutusel. Ja lõpetuseks ma kutsun kõiki siin saalis olijaid selle küsimuse juurde tagasi, mille ma esitasin meie kolme nimel, kes me teile apellatsioonini esitasime. Kui meil on praegu tarvis teada, mida selle kõige ja selle vaidluse tulemuste kohta arvab rahvas ja arvavad Eesti Vabariigi kodanikud nii siin kui ka üle kogu maailma, siis palun leidke igaüks sellele küsimusele niisugune vastus, et südametunnistus ei peaks hiljem kannatama. Tänan.

Juhataja : Suur tänu. Me asume kohe hääletama, kuid kõigepealt kohaloleku kontroll. Kohal on 42. Probleem, mida me püüame lahendada, on §-s 5. Kolm meie kolleegi - Rumessen, Kelam ja Endre - on esitanud apellatsioonini, mille sisuks on lisada §-le 5

kaks lõiget. Lõige 2 ja 3. Arvan, et meil on võimalik läbi viia kaks hääletust, lõike 2 kohta ja lõike 3 kohta. Härra Rumessen, kas me tohime nii teha? Täna.

Loen veel kord lõike 2 teksti ette: "Väärriigi okupatsiooni ja anneksiooni tõttu poliitiliste ja sõjapõgenikena lahkunud Eesti Vabariigi kodanikud ja nende järglased säilitavad Eesti Vabariigi kodakondsuse". Kes on selle poolt, et § 5 täiendada lõikega 2, mille teksti ma teile ette lugesin. Hääletame. Poolt 21, vastu 13. Assamblee on avaldanud oma poolehoidu lõike 2 lisamisele paragrahvi 5 sellise tekstina, nagu ma teile ette lugesin.

Teine küsimus. Kes on selle poolt, et paragrahvi 5 lisada lõige 3 järgmise tekstiga: "Igal Eesti rahvusest isikul on õigus asuda elama Eestisse ja omandada Eesti Vabariigi kodakondsus vastava soovi avaldamisel". Hääletame. Poolt 28, vastu 9. Assamblee on avaldanud oma arvamust, et põhiseaduse §-s 5 peaks olema ka lõige 3, mille teksti ma lugesin teile ette.

Proua Hänni, palun veel kord kõnepulti.

L.Hänni: I peatüki suhtes on laekunud veel üks apellatsioon, see puudutab paragrahvi 7, kus sätestatakse Eesti riigikeel. Härra Rumessen esitas toimkonnale ettepaneku lisada sellele lühikesele paragrahvile veel järgmine tekst: "Eesti keele kui riigikeele kasutamise korra sätestab keeleseadus". Sellises redaktsioonis toimkond ei toetanud lõike lisamist, aga apellatsioon on esitatud veidi muudetud tekst (riigikeele ja teiste keelte kasutamise korra sätestab seadus), mis on oma sisult laiem. Aga toimkonna arvamus selles suhtes puudub, kuna ettepanek laekus alles täna. Nii et räiskogul jääb nüüd otsustada.

Juhataja: Palun, kas härra Korgil on küsimus? Palun.

T. Kork: Lugupeetud eesistuja, lugupeetud ettekandja! Paljudes meie eelnõu paragrahvides on mainitud, et põhiseaduses olevat paragrahvi täiendav seadus. Paljudes põhiseaduse paragrahvides ei ole sellist lauset. Kas redaktsioonitoimkonnad on arutanud seda küsimust, kuidas sellisel juhul käituda? Kuidas lõppteksti peaks jääma? Just nimelt selle väljendi sissepanek või väljajätmine põhiseadusest.

L.Hänni: Redaktsioonitoimkond ootas seda küsimust, sest praeguses eelnõus vahelduvalt osades on sätestatud, et sätestab seadus, osades on nimepidi nimetatud need seadused, näiteks kodakondsuse seadus. Redaktsioonitoimkond pidas otstarbekaks jääda üldnimetuse - seadus - juurde, mitte kirjutada sisse konkreetselt seaduse nimetust. Aga siiski on vajalik põhiseaduslikult fikseerida, et teatud valdkonda on vaja reguleerida seadusega. Ja sel juhul on põhiseaduses garantiid olemas, et see valdkond ka seadusega reguleeritakse. Muidugi riigikeele ja teiste keelte kasutus võiks olla valdkond, kus põhiseadus kohustab seaduslikult reguleerima vastavat valdkonda.

T.Kork: Kas ma sain õieti aru, et teie praegu öeldud seisukoht erineb toimkonna seisukohast. Kui teie praegu öeldud seisukoht on ka toimkonna seisukoht, siis minu arusaamise järgi alternatiivi hääletada ei tulegi, vaid ta tuleb lihtsalt sisse võtta. Või sain ma valesti aru?

L.Hänni: Apellatsioon oli toimkonna esialgne seisukoht ja põhines Rumesseni tekstil, mis oli veidi muudetud sõnastuses. Ta käsitles ainult riigikeelt. Praegu on toodud sisse ka teised keeled, mis kahtlemata on sisukam, kui see mille põhjal toimkond esialgu oma otsustuse langetas.

Juhataja: Proua Hänni, kas toimkond peab võimalikuks apellatsiooni lahendamist täna või mitte?

L.Hänni: Ma arvan, et see küsimus tuleb täna lahendada.

Juhataja: Täna. Härra Adamsi küsimus.

J.Adams: Proua Hänni, kas ma saan õieti aru, et sellise täienduse lisamine põhiseaduse tasemel tunnustab kõigepealt teiste keelte seadusliku kasutamise võimalust riigielus ja samal ajal kohustab tulevast seadust andma teiste keelte kasutamisele seaduslikud garantiid.

L.Hänni: Teiste keelte kasutamist käsitleb mitte ainult põhiseaduse antud säte, kui me lisame sellele antud lõike, ka kodanike õigustes ja kohustustes on viide sellele, et teatud juhtudel võidakse kasutada teisi keeli. Ta kindalsti ei seadusta teisi keeli kui riigikeeli, aga ta võtab omaks fakti, et Eestimaal

on see probleem ja see on vaja seaduslikult reguleerida.,

Juhataja: Rohkem küsimusi ei ole, proua Hänni, aitäh. Palun, kas on sõnavõtjaid? Ma loen veel kord ette apellatsioonid. Lisada paragrahvi 7 lõike 2 järgmises sõnastuses: "Riigikeele ja teiste keelte kasutamise korra sätestab seadus." Apellatsioonid esitaja härra Rumessen. Sõna soovib härra Hallaste, palun.

I. Hallaste: Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Ma tahaksin juhtida tähelepanu, millisel juhul peaks põhiseaduses olema fikseeritud, et mingi asja sätestab seadus. See on siis, kui on vaja teha piiranguid sellest normist, mis on põhiseaduses eelnevalt toodud. Kui näiteks Riigikogu liikmete valimiste kohta on öeldud, et valitakse proportsionaalsuse põhimõttel, siis peab juures olema lause, et selle sätestab seadus, kuna siis on võimalik teha kõlrvalekallet proportsionaalsusest. Kui me lisame siia, et eesti keele ja teiste keelte kasutamise korra sätestab seadus, siis tähendab see seda, et me hakkame, esiteks, tõstma teisi keeli riigikeelega võrdsele tasemele mingis mõttes ja teiselt poolt seadma piiranguid riigikeele kasutamisele. Milleks meil seda tarvis on? Ma arvan, et praegune norm oma lühidusega on väga ilus ja täiesti piisav. Ma olen täiesti kindel, et see tuleb keeleseaduses, seda ei ole vaja põhiseaduses sätestada. Aitäh.

Juhataja: Sõnavõtjaid rohkem ei ole. Härra Rumessen, kas me tohime asuda hääletamisele või on soov lõppsõnaks? Täna. Lugupeetud kolleegid! Me asume hääletama härra Rumesseni apellatsioonid, mille sisuks on täiendada §7 lõikega 2 järgmises redaktsioonis: "Riigikeele ja teiste keelte kasutamise korra sätestab seadus." Kes on selle poolt, palun hääletada. Poolt 8 ja vastu 28. See apellatsioon jäi rahuldamata. Proua Hänni, palun uuesti kõnepulti.

L. Hänni: Palun ette võtta 3. peatükk "Rahvas". Siin on toimikond esitanud hääletamiseks alternatiivi, mis puudutab paragrahvi 42. Kõigepealt mõni sõna selgituseks, miks lisandus selline paragrahv härra Adamsi eelnõule, sest originaalis seda ei olnud. Nimelt leidis meie toimikond, et põhiseadus peab andma garantii demokraatliku riigikorra kehtestamiseks ja püsimiseks

Eesti Vabariigis. Kuna demokraatia aluseks on poliitiliste vaadete ja nende väljendamisevõimaluste paljusus, siis me leidsime, et erakonnad kui poliitika põhilised institutsioonid peavad saama põhiseadusliku garantii. Ma julgeksin siinkohal meenutada ka ekspertide soovitusi, kes leidsid, et põhiseaduses on vaja fikseerida poliitilist pluralismi sätestav paragrahv. Seetõttu toimikond lisaski §42, mis ütleb, milleks on vaja erakondi. Nad on rahva suveräänse tahte kujundajad ja väljendajad. Ühtlasi määratakse põhiseaduslikult ära raamid nende tegevuse aluste kohta. Öeldakse, et erakonnad peavad olema demokraatlikud oma ülesehituselt ja samuti peab nende tegevus vastama demokraatia printsiipidele, sest ainult nende põhimõtete alusel tegutsev ja ülesehitatud erakond suudab täita seda rolli, olla rahva suveräänse tahte kujundaja ja väljendaja. Küll aga jäi toimikonnas eriarvamus selles suhtes, kuid võrd detailiselt ja missugusel kujul peaks olema erakonnad käsitletud põhiseaduses. Ja selle toimikonnasisese eriarvamuse tõttu ongi teie ette jõudnud antud paragrahv alternatiivi kujul. Alternatiiviks on siis, kas võtta põhiseadusesse antud paragrahv pikemas sõnastuses või jätta välja teine lõik, mis mõnes mõttes kordab esimese lõigu sisu.

Juhataja: Tänan. Küsimuse esitamiseks saab sõna härra Uluots.

Ü.Uluots: Lugupeetud proua Hänni! Kas te juhuslikult ei märganud, et §42 lg. 2 kordab tegelikult §19 2. lõiget. Need on absoluutsed kordused. Sellisel juhul me peaksime kriitiliselt vaatama ka §19 lg. 2.

L.Hänni: Jah, seda vastuolu või seost 2. peatüki §-ga 19 võib kindlasti leida, aga kuna toimikonnasiseselt me ei jõudnud üksmeelele, siis oli vajalik tuua see küsimus otsustamiseks täiskogule.

K.Koha: Lugupeetud juhataja, lugupeetud ettekandja! Mul tekkis niisugune küsimus, kas see §46 praeguses numeratsioonis (eelmisses §42) on üldse vajalik, kui §19 tegelikult räägib selle sisu lahti, et kodanikel on õigus esineda. Ja kui see peaks ikkagi jääma, siis siin esimeses lõikes on sõnastus, et tegevus on vaba

tegevuseks saavad kahtlemata olla aluseks erakondade tegevust reguleeriva seaduse väljatöötamisel ja nad peavadki seda olema. Kui jätta erakondade tegevuse reguleerimine ainult seaduse hooleks, siis järelikult võib olla lisaks piiranguid ning meie ei lahenda, ei garanteeri põhiseadusega erakondade loomist ja tegevusvabadust, mis kahtlemata on demokraatliku ühiskonna aluseks.

Juhataja: Tänan, proua Hänni, rohkem küsimusi ei ole. Kõneks annab juhatus sõna härra Adamsile ja härra Saatpalule, teised assambleeliikmed võivad saada sõna kohalt kuni 2 minutit. Esimesena saab sõna puldist härra Saatpalu, palun.

V.Saatpalu: Lugupeetud kolleegid! Eesti ühe erakonna liikmena, mõneti ka selle juhtkonda kuuluvana, peaksin ma muidugi olema rõõmus, et põhiseaduses käsitletakse niisugust nähtust nagu partei ja püütakse teda nii kaitsta kui ka reglementeerida. Viimase vastu ei saa ka põhimõtteliselt kellelgi midagi olla. Kuid selle §-ga 42 on tõesti niisugused lood, et selle tekst siiski kuulub seaduses käsitlemisele ja ei kuulu põhiseadusse. Härra Uluots juhtis meie tähelepanu sellele, et sisuliselt on §19 see kõik siiski täpselt ära öeldud, välja arvatud nõue, et see erakond peab olema demokraatlik. Ausalt öeldes, kui mina seda seadust hakkaksin kirjutama, ma veel mõtleks, kas niisugust asja on üldse lubatav sisse kirjutada. Minu arust on Eesti riigis inimesel õigus täiesti avalikult öelda midagi ka selle riigi vastu. Ja mina ei ütleks, et see oleks demokraatlik riik, kes keelab ka organisatsioonil või üksikisikul öelda midagi niisugust, mis selle riigi poolt ei räägi. Me peame lihtsalt oskama selle riigi niimoodi üles ehitada, et taolised inimesed, kellest me arvame, et nad on vääral teel, oleksid poliitiliselt lihtsalt niivõrd mannetul tasemel, et nad ei suuda mõjule pääseda. Kui täna hääletamiseks läheb, siis igal juhul ma kutsun üles teist lõiku välja jätma. Kuid palun toimkonda sügavalt mõelda selle peale, et johtuvalt §-st 19 jätta tulevikus ka see §41 1. lõige välja või siis kirjutada sinna midagi niisugust, mida §-s 19 ei ole öeldud. Tänan.

Juhataja: Juhatus otsustab viimasend anda sõna kohalt härra Sirendile. Nüüd saab sõna puldist härra Adams.

põhiseaduses sätestatud piires. Ma hakkasin tuhlama, et kus need piirid siin kirjas on. See peaks olema seadusega sätestatud piires, me seadusega sätestame korra. Aitäh.

L.Hänni: 2. peatüki §19 sätestab kodanike õigused ja vabadused liituda erakondadesse ja liitudesse. Ta ei ütle mitte midagi selle kohta, milline peaks olema erakondade enda ülesehitus. Põhiseadusega sätestatud piires - need piirangud tulenevad kohe sellesama paragrahvi järgnevatest lausetest, kus on öeldud, millistele põhimõtetele peab erakond vastama. Siin on öeldud, et ülesehitus ja tegevus peab vastama demokraatia printsiipidele, see ongi see põhiseaduslik piirang, mis erakondadele seatakse.

Juhataja: Viimane küsimuse esitaja on härra Talve.

R.Arjukese: Teises lõigus mul tekib küsimus, seal on öeldud, omaliikmete tegevuse tõttu". Tähendab, erakonda võib keelustada ka sellepärast, et üks tema liikmetest on millegagi hakkama saanud või kuidagi ebaväärikalt esinenud.

L.Hänni: Jah, selle sätte tõlgendamine võib tekitada probleeme. Siin oli toimkonnas eriarvamus. Võib-olla võtavad sõna selle sätte kaitseks need toimkonna liikmed, kelle soovil see teksti sisse jäi.

J.-K. Talve: Lugupeetud proua Hänni, lugupeetud kolleegid! Ma pean sellises sõnastuses seda paragrahvi väga problemaatiliseks mitte ainult teise, vaid ka esimese lõike osas. Miks peaks näiteks erakondade ülesehitus vastama demokraatia põhimõtetele. Kui erakonna ülesehitus ei vasta, siis kust ta võtab oma liikmed ja kust ta võtab oma hääletajad. Minu meelest selle sätestamine tähendaks seda, et peaks olema seadus, mis reguleerib parteide või erakondade tegevust. Ja ma ei ole sugugi nii kindel, et seda on vaja eraldi reguleerida.

L.Hänni: Vastuseks nii palju, et enamik Euroopa riikide põhiseadusi peab vajalikuks eraldi sätestada erakondade tegevust reguleerivad normid põhiseaduses. Erakond peaks jälgima demokraatia printsiipe sellepärast, et ainult sel viisil ta saab täita oma põhilist rolli, väljendada rahva tahet. Ebademokraatlik erakond ei suuda seda rolli täita. Põhiseaduses fikseeritud alused erakondade

J.Adams: Head kolleegid! Tegelikult ma peaksin esinema apellatsiooniga, sest toimkond lükkas tagasi minu ettepaneku see paragrahv üldse välja jätta. Milles on siin asi? Asi on ilmselt selles, et I ja II toimkond on dubleerinud teineteise tööd. Paragrahvis 42 on sõnastatud ainult üks kitsam erijuht esinemisvabaduse õigusest, mis on antud 2. peatüki praeguse numeratsiooniga §-s 20, sugudes on §19. Sellisel juhul peab minu arvates ühest loobuma, kas ühes kohas või teises kohas. Minu arvates selles peatükis on see asi kohasem ja peale selle on ta seal üldisem. Siin räägiti juba, et niisugune umbmäärane määratlus nagu demokraatlikele printsiipidele vastamine ei sobi ilmselt põhiseadusse. Ma täiesti toetan seda arvamust. Puuduvad objektiivsed kriteeriumid, kes seda hakkab määrama, ja põhimõtteliselt peaks see tulevikus jääma kohtu asjaks kui kerkib küsimus, kas üks kodanike organisatsioon on üles ehitatud demokraatlikele printsiipidele või mitte, minu arvates on lõpuks kodanike endi asi, kuidas nad oma organisatsiooni üles ehitavad. Nii et seda ei maksaks piirata.

Teine asi, mis mulle selle paragrahvi juures äärmiselt ei meeldi, on see, et kodanike poliitiliste õiguste teostamisel antakse nagu eriõigused ühele organisatsiooni tüübile, mida nimetatakse erakonnaks. Ma ei näe mingit põhjust, miks see peaks nii olema. Kuigi meil Eestis on moes erakonnad, mina ise olen olnud erakonna asutaja. Me ei tea, kuidas on 10-12 aasta pärast, põhiseaduses ei ole mõtet eraldada ühte organisatsioonitüüpi, kodanikel peab olema täielik vabadus ise valida, milline neile meeldib. Mõiste "erakond" on defineerimatu. Neid on maailmas äärmiselt erinevalt üles ehitatud. On liikmeskonnaga organisatsioone, on liikmeskonnata organisatsioone, on ajutisi, on pikaajalisi, on kohalikke, on ülevabariigilisi. Tähendab, siin ei ole mõtet, me läheme mingil moel sõnadmängu peale välja, kui me hakkame erakondi eraldi nimetama. Minu jaoks on probleem natuke keerulisem, seetõttu et II toimkonna §20, mis sätestab ühinemisvabaduse mittetulunduslikesse ühingutesse ja kaasa arvatud poliitilistesse, on muutunud esialgse projektiga võrreldes mulle

väga ebameeldivaks. Juhin tähelepanu, esialgselt oli öeldud niimoodi: "Ühinemisvabadus ei vaja eri luba, igal inimesel on õigus kuuluda kultuurilistesse, teaduslikesse, kutselistesse, poliitilistesse või muudesse ühingutesse või liitudesse. "Kõigepealt siin 2. peatükis on toodud sisse Pätsi põhiseaduse formulatsioon, et kõik need õigused justkui on, aga neid saab teostada ainult seadusega määratud korras. Minu arvates on see väga kitsendav asi. Samuti kui me näiteks võtame vastu selle otsuse, et peatükist vastav paragrahv välja, siis arvatavasti tekib ka 2. peatüki §20 muutmise vajadus. Mis minu jaoks selles §42 või §46 praegu sümpaatne on, on see, et sellised organisatsioonid on kohustatud austama Eesti riikoikku iseseisvust ja sõltumatust ja selline mõte puudus meie esialgsest formulatsioonist. Võiks kaaluda siis selle sissevõtmist, ükskõik kuhu ta jääb. Ma tahaksin teid üles kutsuda jätma selle mõtte siiski 2. peatükki, mitte 3. peatükki. Ja muutama vastavalt 2. peatüki paragrahvi sõnastust - lähtuvaks kodanike vabadusest ühineda, aga mitte riigiorganite ettekirjutustest, kuidas seda vabadust teostada. Tänan.

Juhataja : Tänan, hr. Adams. Sõnavõttud kohalt kuni 2 minutit. Esimesena saab sõna p. Aaskivi. Palun.

Ü. Aaskivi : Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid, eriti lugupeetud I ja II toimkond! Meil on siin saalis praegu saanud selgeks, et antud probleem väljub I toimkonna raamidest ja läheb sisuliselt kokku II toimkonna problemaatikaga. Äkki me talitaksime oma ajaga mõistlikumalt, kui tulevasel lõunavaheajal saaksid I ja II toimkond mõneks ajaks kokku ja teeksid kahe toimkonna ühise otsuse antud küsimuses. Mulle tundub, et praegu siin kõnetoolis ja kohtadel me ei suuda nii konstruktiivselt seda probleemi lahti mõtestada, sest kamina olen seisukohal, nagu hr. Adams siin juba väljendas, et üks neist kahest on üleaarne, kas annab siin sõnastust ühel või teisel juhul muuta, kuid see problemaatika tuleks lahendada ära ühe paragrahvi raamides. Aitäh.

Juhataja: Tänan. Luban endale ühe märkuse. Lugupeetud kolleegid, teie ees on §46 (§42) põhitekst ja alternatiiv, mille on esitanud I toimkond, ja meie kokkuleppe kohaselt on I toimkonnal

õigus panna põhiprobleeme Assamblee täiskogus hääletamisele. Jätkame sõnavõttudega. Sõnavõtt kohalt kuni 2 minutit. Palun.

A.Kaalep: Lugupeetud esimees ja lugupeetud kolleegid! Tahan teha ettepaneku, et kolleegid ühineksid minuga ja lükkaksid kogu selle § 46 (§42) tagasi. Põhjendused on eelkõnelejate poolt juba esitatud, lisaksin selle paragrahvi vastu veel seda, et heal tahtmisel saaks selle abil ka väga palju erakondi ära keelata. See ei ole ju demokraatlik. Saaks ära keelata näiteks ka kõik kristlikud erakonnad, nad esindavad ainult eestlasi. Nii et sellisena on ta võrdlemisi mõttetu ja ei anna mitte midagi juurde sellele, mis lähemalt ja otstarbekamalt on 2. peatüki §-s 19 või 20 juba esitatud. Ja igal juhul võiks see paragrahv, s.o. §46 (§42) ära keelata kõik need pargteid, kes peaksid toetama ka selles põhiseaduse projektis leiduvat riigivanema valimise süsteemi valimiskogu, mis selle sõnastuse järgi on täiesti selgesti ebademokraatlik. See paragrahv lihtsalt sellisena ei kõlba, ma kordan veel kord oma ettepanekut: täies koosseisus tagasi lükata ja vajaduse korral nendest probleemidest rääkida juba 2. peatüki §20 ehk §19 puhul. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Täna, hr. Kaalep, sõnavõtt kohalt kestis 3 minutit ja pistu üle selle.

Lugupeetud kolleegid, sõnavõtuks kohalt on kuni 2 minutit. Härra Erm, palun.

A.Erm: Lugupeetud assambleeliikmed, mul ei jää eriti palju muud üle kui ühioneda härrade Saatpalu, Adamsi ja Kaalepiga selle peatüki osas. Ma lisan veel niipalju, et kui see peatükk siiski sisse jääb või see paragrahv sellesse peatükki siiski sisse jääb, siis ma esinen ilmselt apellatsiooniga uue sõnastuse osas selle peatüki jaoks ja selle sõnastuse ratsionaalne sisu võiks olla see, et erakondadel on õigus riiklikule toetusele. See on muidugi ka mingil määral küll seaduse küsimus, aga see oleks see, mis minu arvates võiks olla kuidagi põhiseaduses fikseeritud. Ma täna.

Juhataja: Härra Salum, palun, teil on sõna.

V.Salum: Rahvusvaheliste ekspertide soovitus oli: demokraatiat tagab mitmeparteiline süsteem. Rahva suveräänsust

tagab ka erakondade olemasolu. Ja nüüd hr. Saatpalu soovis, et §-s 46 oleks midagi, mida §-w 20 ei ole. Praegu on 2. lõigus rahvusriigi olemasolu ja selle ohtu seadmine. See on viimane koht, kus meil veel rahvusriik sees on, nii et kas me siis nüüd ründame ja kaotame kõik viited rahvusriigile oma põhiseaduses? Minu arvates on §20 üleliigne ja oluline on, et see erakondade ja rahva suveräänsuse tegamine oleksid ühendatud §-s 46, nii et §20 on üleliigne.

Juhataja: Tänan. Proua Endre, palun.

S. Endre: Austatud juhataja, austatud kolleegid! Ma pean küll sügavalt lugu hr. Salumist, aga ma tahan väita hoopis vastupidist. Üldse ma avaldan hämmastust, et §46 või §42 on ilmunud meie põhiseadusesse, sellepärast et sellega on siia ilmunud ka Põhiseaduseliku Assamblee kasvav tendents midagi ette võtta rahvaga, määratleda teda kuidagi. Kõigepealt on siin varasematel istungitel juba määratletud, et rahvas ei saa ega tohi valida presidenti. Nüüd kipub Põhiseaduslik Assamblee arvama, et rahva tahet peab kõigele lisaks veel ka kujundama. See väljend ja see hoiak tuleneb teatavast nõukogulikust eluhoiakust, sellega ma ei taha mitte kellelegi mitte midagi ette heita, seda enam, et mina olen sellest nõukogulikust täpselt sama palju riivatud kui teie kõik, kuid põhiseaduse aluseks peaks olema kodanikuvabadus, kodanik oma suhtumises ja olemistes peakas olema vaba. Siin aga ilmneb tendents, et riik tahab kuidagi kodanikke määratleda ja kodaniku kaudu ka rahvast.

Teine küsimus, mille ma esitan, austatud kolleegid, on see, kui palju või kui vähe peab olema demokraatiat, et me võiksime otsustada ja kes võiks otsustada, kas erakond on riigile ja rahvale kahjulik või kasulik.

Ja kõige lõpuks tahan ma öelda, et me peame sätestama kodaniku suhet kodanikuga, mitte aga niivõrd kodaniku suhet riigiga, sellepärast et selles viimases suhtumises kipub meil kangesti prevaleerima see tendents, et riik tahab kodaniku üle hakata valitsema. Minu ettepanek on §46 välja jätta ja kõige lõpuks ütlen ma veel seda, et kolleeg Aaskivi tegi väga mõistliku

ettepaneku, kuid millegipärast lugupeetud juhatus ei tahtnud seda aktsepteerida. Tänan.

Juhataja: Aitäh. Viimasena saab sõna hr. Sirendi. Palun.

A.Sirendi: Austatud kolleegid. Pärast sõnavõttude ärakuulamist on mul ka jäänud mulje, et demokraatia tuleks selles põhiseadusest üldse välja jätta, kuna see tekitab siin tõesti arusaadavatel põhjustel suitsu ja ilmselt suurt segadeust, sest loodame, et vähemal selle riigi demokraatlik aj rahvuslik iseloom tuleb tekstist välja, ilma et seda öelda, sest kõik need sõnad on omandanud teatud uue tähendusvarjundi ja sellepärast ei saa enam sõnu endises tähenduses võtta. Tänan.

Juhataja: Kas hr. Rumessen ja hr. Runnel on nõus oma sõnavõtusoovi tagasi võtma, sest juhatus soovis piirata sõnavõtte, või on midagi kiiresti vaja ikkagi öelda? Palun, hr. Rumessen, kui võimalik, lühidalt.

V.Rumessen: Aitäh. Lugupeetud juhataja, ma lihtsalt tahan juhtida tähelepanu sellele, et juhul kui nüüd §46 võetakse maha, siis täepoolt maie peame oma §-s 20 mingisuguseid muudatusi tegema, mul on see mõte ja isiklikult pooldan seda, et kuna meil on juba varem sellest juttu olnud, et erakondadesse, samuti sellistesse liitudesse, ühingutesse, koonduvad üksikisikud, aga mitte rahvas, siis ma pean vajalikuks, et see sõnastus või see paragrahv oleks justnimelt selles peatükis. Siin on praegu aga vastuolu sees. Nendele ma juhin tähelepanu siis, kui ma hakkan rääkima teisest peatükist. Aitäh.

Juhataja: Tänan selle väärtusliku avalduse eest. Ma loodan, et assambleeliikmetel ei läinud see kõrvust mööda. Härra Runnel, palun.

H. Runnel: Lugupeetud kolleegid, mitteparteilasena ma püüan paari sõnaga öelda, miks see parteilisus on sisse pandud ka peatükki "Rahvas", kuigi ühinemisest on räägitud ka inimõiguste peatükis. Peatükis "Rahvas" on rahvast käsitletud ühe riigiehitusliku elemendina parlamendi, presidendi ja valitsuse kõrval ja selles mõttes võimu teostamine erakondade kaudu on riigiehituslik, konkreetne paragrahv ja ta ainult osaliselt kattub

üldise ühinemisõigusega, nii et siin on metodoloogiline lähenemisnurk. Sellega ma vastasin pr. Aaskivi ettepanekule. Tänan.

Juhataja: Suur tänu, hr. Runnel.

Lugupeetud kolleegid, meil tuleb otsustada küsimus, mis on §46 (§42), ja nimelt valida kolme variandi vahel.

Esiteks §46 (§42) põhitekst, mida on kaks lõiget. Teiseks §46 (§42) alternatiiv: jätta nimetatud paragrahvist 2.lõik.

Ja kolmas variant. Vastavalt kolleeg hr. Tupi apellatsioonile jätta §46 (§42) tervikuna välja. Enne kui alustame hääletamist, kohaloleku kontroll. Meid on kohal 39. Algab hääletamine. Konkureerivalt on hääletusele kolm varianti.

Esimene. Kes on selle poolt, et §46 (§42) oleks esitatud põhitekstina kahes lõikes, nagu see teil käes on? Variant kogus 2 häält.

Teine küsimus. Kes on selle poolt, et §-st 46 (§42) 2. lõik välja jätta? Hääletame. Teine variant kogus 17 häält.

Ja esimese vooru viimane, kolmas küsimus.

Kes on selle poolt, et §46 (§42) tervikuna välja jätta. Hääletame. Variant 3 kogus 30 häält.

Teine voor. Esimene küsimus. Kes on selle poolt, et §46 (§42) tervikuna välja jätta?

Hääletame. 31 häält.

Teine ja viimane küsimus. Kes on selle poolt, et §-st 46 (§42) 2 lõik välja jätta?

Hääletame. Variant kogu 10 häält.

Kahes voorus läbiviidud hääletamiste tulemusena on Assamblee andnud eelistuse §46 (§42) väljajätmise kohta antud peatüki tekstist. Sellega on rahuldatud ka kolleeg Enn Tupi apellatsioon.

Proua Hänni, kas I toimkonnal on veel küsimusi, mida arutada? Ei ole. Härra Korgil on küsimus toimkonnale. Palun.

T.Kork: Lugupeetud eesistuja, minu küsimus puudutab §47 (§43). Nimelt oli tehtud ettepanek, mis on registreeritud ka saabunud ettepanekute tabelis: lisada sõnale "muutmisele" sõnad "või vägivaldseks muutmiseks suunatud tegevusele". 4. novembril

meile antud tabelis on märgitud, et ettepanekut on arvestatud, tegelikult tekstis arvestatud ei ole. Ettepanek tulenes sellest, et mul ei ole selge, kas vägivaldne muutmine algab siis, kui relvastatud jõuk on siin õues, või algab siis, kui on Riigikogu siit välja saadetud, või algab siis, kui Riigikogu on vanglas, või algab siis, kui Võrust hakkab tulema relvastatud jõuk. Muutmine, ma saan aru, on muutmisele suunatud tegevus, aga ta ei ole veel muutmine.

Juhataja: Tänan, hr. Kork. Tegemist on eksitusega. Proua Hänni, mida on võimalik asja klaarimiseks ette võtta? Palun.

L.Hänni: Lugupeetud kolleegid, tõepoolest, tabelis ei kajastu päris täpselt hr. Korgi ja meie suhtumine. Ma siiski klassifitseerin hr. Korgi parandust kui redaktsioonilist ja võtan ta arutusele redaktsioonitoimkonnas.

Juhataja: Härra Kork, kas on võimalik soostuda? On.

Lugupeetud kolleegid, kell on 13.57. Meil on võimalik teha lõunavaheaeg ja jätkata pärast lõunavaheaega II toimkonna küsimustega, kui neid on. Me kohtume taas kell 15.

L õ u n a v a h e a e g

Juhataja: Palun istuge oma kohtadele. Lõunavaheaeg on lõppenud. Kohaloleku kontroll. Meid on kohal 31. Püüame kõigepealt läbi arutada need põhiprobleemid, mille osas soovib selgust saada toimkond. Palun, hr. Rumessen, kas II toimkonnal on selliseid põhiprobleeme, mida peaks täna käsitlema? Härra Rumessen, palun kõnetooli.

V. Rumessen: Lugupeetud assambleeliikmed!

Pärast mõnusat lõunavaheaega, ma arvan, me oleme valmis keskenduma jälle oma põhitööle. 2. peatüki kohta oleks mul kõigepealt paar väikest märkust. Siin on üks tehniline eksitus. Palun võtke lahti § 14 ja kriipsutage maha viimane lause §-st 14, endisest §-st 13. See kõlab: "Igaühel on õigus elule." See on tehniline viga, see on kogemata kuskilt siia sisse jäänud. Nii. Ja nüüd probleemidest. Kõigepealt seesama kurikuulus § 20. Kuna § 46 langes välja, siis tegelikult oleks vaja praegu teha täiendusettepanekuid § 20 kohta, aga nagu ma aru saan, reglemendi järgi täiendusettepanekuid § 20 kohta, aga nagu ma aru saan, reglemendi järgi täiendusettepanekute tegemine on lõpetatud. Seda saaks teha võib-olla, ma ei tea, apellatsioonikorras. Võib-olla mõned põhimõtted oleksid sealt siiski vajalikud üle võtta. Praegu lihtsalt seda siin arvestatud ei ole. Nüüd ma juhin tähelepanu ühele väiksele vastuolule, mis siin on. Esiteks. Meie ekspert hr. Svarts on vaidlustanud, et kõigil on õigus seaduse alusel koonduda, ta ütleb, et see "seaduse alusel" tuleks maha võtta. Meie toimkond on siiski seisukohal, et see "seaduse alusel" on tingimata siin sees vajalik, et sellega täpselt sätestada ära ühingutesse, liitudesse koondumise kord. Kuid vastuolu, ja ma tunnistan täiesti, see on meie toimkonna üks väikene näpuviga, on selles, et selle paragrahvi alusel saavad koonduda

ainult kodanikud ja näiteks ERSP peaks hr. Bazanovi erakonnast välja arvestama, kuna ta ei ole kodanik. Ma teen lihtsalt oma isikliku ettepaneku ja juhin sellele vastuolule praegu ka täiskogu tähelepanu ja ilmselt tuleb meil see asi veel ümber sõnastada. Siin ei ole tegemist mitte keelelise parandusega, see ei ole ka redaktsiooniline parandus, vaid see on põhimõttelise tähtsusega küsimus, kas mittekodanikel on õigus kuuluda erakondadesse või mitte. See on seoses selle paragrahviaga. Nüüd teine probleem, mis on seotud § 38. Selle paragrahvi osas tuleb ka ilmselt vist avada diskussioon, see puudutab õigust pöörduda õiguskantsleri poole. Meie toimikond arutas seda küsimust ja jõudis järeldusele, et selline õigus tuleks siiski kodanikele tagada, kuna meie peatükk peab eelkõige garanteerima need õigused. Teisest küljest oleme praegu vastuolus hr. Rätsepa toimkonnaga, kuna nemad ei pea seda võimalikuks. Niisugust ülinimest lihtsalt ei ole, kes suudaks kõikidele nendele kaebustele vastata, ja nende toimikond teeb ettepaneku sõna "õiguskantsler" välja võtta. Siis jääks ainult, et igaühel on õigus pöörduda kohtu poole. Siin on praegu tegemist, võiks ütelda, kahe toimikonna vahelise ebakõlaga. Ilmselt peab täiskogu selle ülesande lahendama.

Probleemne on § 31. See on tervisliku elukeskkonna ja looduse paragrahv. Selle kohta ei ole praeguseks laekunud ühtegi apellatsioon, parandusettepanekut. Kuna meie toimikonnas oli väga terav diskussioon selle paragrahvi üle ja päris mitmed liikmed leidsid, et see on juriidiliselt täiesti tühine paragrahv, sellel sisu ei ole, siis ma teeksin ettepaneku, et me siiski avaksime selle paragrahvi kohta diskussiooni, see on üks põhimõttelise tähtsusega küsimus. Juhin tähelepanu sellele, et meil on §-s 6 juba öeldud, et seadus tagab tervisliku elukeskkonna kaitse ja loodusvarade säästliku kasutamise.

Tervislik elukeskkond on seega põhiseaduses sees ja kas see paragrahv annab inimesele kaitse selle kahju eest, mida on looduskaitseseaduse rikkumisega põhjustatud tema varale ja tervisele, siin on väga palju vaieldavaid aspekte. On ettepanek, ja see on minu isiklik ettepanek, et vaatamata apellatsioonide puudumisele me võiksime sellel teemal täna diskuteerida.

Juhataja: Härra Rumessen, ma väga vabandan teie ees. Mul on üks palve, kui te lubate. Meil oli eile juhatuses kokkulepe ja täna see avalikustati Assambleele, et me püüame kõigepealt käsitleda põhiprobleeme, milles viiakse läbi hääletamisi. Ma tänan selle ülevaate eest. II toimkonna töös see on kindlasti samuti vajalik. Ma palun tungivalt selgitada, millised on need põhiprobleemid, mida me peame hääletama.

V. Rumessen: Kohe jõuan. Kaks apellatsiooni.

Juhataja: Suurepärane. Tänan.

V. Rumessen: Ma kohe pidingi jõudma nende probleemide juurde, mis on nüüd laekunud meile apellatsiooni korras. Praegu ma ei näe ühe apellatsiooni autorit saalis, sellepärast ma ei pea võimalikuks, kuna hr. Sovetnikov puudub, kohe seda küsimust diskussiooni alla panna. Härra Sovetnikov on esitanud apellatsiooni §-le 26, ta teeb ettepaneku siiski lisada sinna tagasi see lause, mis on meil varem arutluse all olnud: "Igaüks on kohustatud osa võtma riigi ja omavalitsuse kulude katmisest, makstes seadusega ettenähtud korras makse ja lõive." Ta teeb ettepaneku enne § 26 1. lõik hoopis välja jätta ja asendada see uue sõnastusega, mille ta on teinud. Ma ei hakkaks praegu sellel peatuma, kuna hr. Sovetnikov ise praegu puudub. Ta tuleb kell 16, siis võiks sellel teemal arendada diskussiooni.

Teine apellatsioon aga võiks praegu arutusele tulla

ja see on hr. Rein Taagepera esitatud apellatsioon §-le 15. Härra Taagepera teeb ettepaneku võtta § 15 tagasi sõnastus, mis oli meie esialgses variandis ja mis käsitles tunnistamist iseenda või oma perekonnaliikmete vastu. Pärast toimkonnas läbiarutamist see punkt läks välja ja apellatsiooni korras esitatud täiendusettepanek n kõlab praegu nii: "Kedagi ei või sundida tunnistama iseenda või oma lähedaste inimeste vastu." See oleks kõik minu poolt. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Härra Rumessen, palun üks hetk. Kas ma saan õigesti aru, et II toimkonna põhiprobleeme, mida praegu hakatakse hääletama, ei ole?

V. Rumessen: Ei ole.

Juhataja: Täna. On üks apellatsioon, see on hr. Taageperalt, mida meil on võimalik praegu arutada. Suur tänu. Ma palun kõnepulti hr. Taagepera apellatsiooni ettekandmiseks ja siis me jätkame arutelu. Palun.

R. Taagepera: "Kedagi ei või sundida tunnistama iseene või oma lähedaste vastu." Ameerika poliitikas on see üks sagedasemaid väljendeid, ma toetun viiendale..... ja see on just see, et ei tohi sundida iseenda vastu tunnistust andma. Ma saan aru, et igasugustes olukordades on erandeid, kus tahaks perekonnaliikmeid panna tunnistama, aga poliitiliselt on see üpris kardetav, kui vande all küsida inimeselt, kus sa olid sel ajal, sellele järgneb siis järgmine küsimus, mis võib suunata poliitilisele pattiajamisele. Inimese süü peavad kindlaks tegema teised, mitte tema enda pihtimine, mida, me ju teame, võib psühholoogiliselt või füüsiliselt välja pressida. Täna.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid, kõne all on

§ 13 (§ 12), kuhu hr. Taagepera apellatsioon korras palub tagasi võtta teksti: "Kedagi ei või sundida tunnistama iseenda või oma lähedaste inimeste vastu." Sõna soovib hr. Sirendi. Palun.

A. Sirendi: Austatud kolleegid, mulle tundub, et see järgmine paragrahv ei ole, aga ma tahtsin ainult selle § 15 (§ 14) kohta ütelda, see vist ei puutu praegu enam asjasse.

Juhataja: Praegu on arutelu objektiks Rein Taagepera apellatsioon, see on esitatud § 13 kohta, mille teksti ma lugesin ette.

A. Sirendi: Suur tänu. Ma vabandan.

Juhataja: Härra Rätsep, palun.

J. Rätsep: Tahan mõne sõnaga toetada hr. Taagepera apellatsiooni, ja tuginedes just nõukogude kriminaalkohtu praktika-
le. Ma meenutan ainult ühe lausega, et meil on endiselt tunnustatud hoiak pidada süü ülestunnistamist tõendite kuningannaks. Samuti on sisendatud rahvasse nende okupatsiooniaegade jooksul tuntud Pavlik Morozovi sündroomi. Selliste nähtuste ohtlikkus on tõepoolest olemas. Ka meie aladel kogetud kohtupraktikas. Ja ma leian, et hr. Taagepera apellatsioon on vastavuses Eestis veel palju aastaid valitsevate tingimustega, ohtudega, mis nendes tingimustes esinevad.

Juhataja: Tänan. Sõnavõtjaid rohkem ei ole. Enne kui hääletame, kohaloleku kontroll. Kohal on 33. Hääletamisele läheb hr. Taagepera apellatsioon, mille sisu on selles, et lisada §-le 13 (§ 12) lõige, mille sisu on järgmine: "Kedagi ei või sundida tunnistama iseenda või oma lähedaste inimeste vastu." Kes on selle poolt, et lisada § 13 lõige, mille teksti ma ette lugesin? Hääletame. Poolt 31, vastu ei olda. Assamblee on avaldanud arvamust, et § 13 tuleb lisada lõige: "Kedagi ei või sundida tun-

nistama iseenda või oma lähedaste inimeste vastu."

II toimkonna töomailt ei saa me praegu hääletada apellatsioonide, mille on esitanud hr. Sovetnikov, sest teda momendil pole kohal. Me tuleme tagasi II toimkonna selle paragrahvi ja nende probleemide juurde siis, kui hr. Sovetnikov on kohal.

Härra Hallaste, kas III toimkonnal on neid põhiprobleeme, mida on vaja hääletada, apellatsioonide juurde me tuleme pärast. Ei ole. Täna. IV toimkond, hr. Kask, kas on neid põhiprobleeme, mida me peame hääletama? Palun, sõna on hr. Kasel.

P. Kask: Austatud hr. juhataja, kallid kolleegid! Ma palun teid välja otsida tänaseks välja jagatud IV toimkonna tabelil. novembri kuupäevaga ja seal on punkt 29, mille kohta oli toimkonna otsus tuua see hääletamisele täiskogusse. Selle ettepaneku tegi Ülo Uluots ja ettepaneku sisu on lisada §-le 49 (§43) uus punkt, mis kõlab nii: "Riiklikel kaalutlustel katkestab Riigikogu istungjärku, määrates selle jätkamise tähtaja." Ettepaneku mõte on selles, et riigivanemale antakse õigus katkestada omal äranägemisel riiklikel kaalutlustel Riigikogu istungjärk ja määrata selle jätkamise tähtaeg. Toimkond leidis, et see on nii oluline ettepanek, et see tuleks hääletusele panna täiskogus. Seejuures ei toodud välja ei ühelt ega teiselt poolt argumente. Tõsi küll, sellel koosolekul hr. Uluots, kes ettepaneku tegi, ise puudus, kohalolijad arvasid, et niikuinii on kõik selge ja tuleb lihtsalt hääletusele panna. Mul on juhatajale ettepanek see täiendusettepanek hääletusele panna konkurentsi korras, sest vähemasti mina olen tähele pannud, et kui panna hääletusele ühe küsimusena, siis jäädakse kuidagi magama ja nupule ei olda harjutud vajutama.

Juhataja: Täna, kas hr. Kasele on küsimusi seoses selle põhiprobleemiga, millest hr. Kask praegu rääkis? Küsimusi ei ole,

aitäh, hr. Kask. Sõna saab hr. Uluots, palun.

Ü. Uluots: Lugupeetud kolleegid! Asja tuum on väga lihtne. Kes on parlamentaarse tööga tuttav, teab, et parlamendis võib tekkida selliseid ummikseise, mis võivad viia parlamendi laialiminekuks, valitsuse kukkumisele ja muudele ebahuvitavatele sisepoliitilistele sündmustele. Järelikult tuleb mõnikord võtta aeg maha. Kes selle aja maha võtab? Tavaliselt, seda pole ilus siin öelda, läheb tõeliseks kisklemiseks, sest kumbki pool ei taha järele anda ja asi võib tõesti lõppeda väga ebasoovitava tulemusega. Ma tunnetan seda, et paljud kardavad sellega presidendile anda väga suurt võimu, et ta võib hakata segama parlamendi tööd. Ma olen täiesti veendunud, et meil tuleb vastu võtta seadus presidendist, sinna tuleb need piirangud panna, millisel juhul ta seda võib teha.

Teine asi. Võib tekkida selliseid välispoliitilisi situatsioone, ka loodusõnnetusi. Ma täna siin juba kuluaarides rääkisin niisugusest asjast, et meie lähedal Leningradi all on täpselt samasugune jaam nagu Tšernobõlis. Võib olla igasuguseid situatsioone, kus tõesti on vaja katkestada istung ja määrata järgmise istungi algus. Minu apellatsioon on täpselt öeldud, et president peab ütleva täpse aja, millal tuleb parlament uuesti kokku. Nii et selline kaitsemehhanism väga kriitiliste situatsioonide korral oleks põhiseaduses vajalik. Minu apellatsioon on teie kätes ja teie südametunnistuses.

M. Lauristin: Ma tegelikult oleksin tahtnud hr. Uluotsalt küsida, aga see pole võimalik. Mulle tundub, et see põhjendus, mille hr. Uluots esitas, ei ole küllaldane. Kõigepealt selle eelduseks on see, et Riigikogu enda liikmeskond on täiesti vastutusvõimetu, et tema liikmeskond ei saa aru, et ta peab katkestama töö, kui on sunnitud eriolukorras töötama jne., see tekitab mõnevõrra kummalise arusaama. Keda siis kavatsetakse Riigikokku vali-

da, kas ainult riigivanem on see inimene, kes näeb riigile ohtlike olukordi? Mis puudutab seda, et võivad tekkida ummikseisud, siis ka need peavad olema lahendatavad parlamendi sees ja muidugi peavad riigivanemal olema võimalused ühe või teise küsimuse arutamise puhul näiteks selle küsimuse arutamise järjekorda mõjutada talle omaste vahenditega, on võimalik ju küsimus päevakorrast maha võtta, katkestada arutelu, ega sellepärast pole vaja siis Riigikogu laiali saata.

R. Taagepera: Nojah, see oletab, et kui Toompeal on tulekahi, siis vaene Riigikogu oma juhatuse ja liikmetega ei oska muidu majast välja minna, kui riigivanem peab seda neile ütleva. Ja teised põhjendused on samalaadsed. Mis see on? See on alasti katse viia sisse presidendi diktatuur, täielik presidendi rusikavõim. See on ju selge, et siis otsustab riigipea, millal riiklikel kaalutlustel Riigikogu katkestab. Jah, ta peab andma tähtsaja, millal Riigikogu uuesti kokku tuleb. Ja kui Riigikogu on kokku tulnud jälle sedasama asja arutama ja kui see läheb eba-meeldivaks, siis ta viie minuti pärast jälle katkestab. See annaks riigipeale absoluutse võimu teha kõige häbitumalt ja resoluutsemalt Riigikogu teovõimetuks ja sisse seada presidendi diktatuur.

K. Jürgenson: Eelnevalt on praktiliselt kõik juba ära öeldud. Ma arvan, et me ei saa kasutada põhimõtet, et kui on parlament ja selles on mingisuguseid probleeme, siis kõige lihtsam on järgida põhimõtet, et kui parlamenti ei ole, siis ei ole ka probleemi. Sellist võimu me sellele presidendile või riigivanemale ikkagi anda ei saa. Riiklikud kaalutlused on määratlemata. Ma arvan, et siin pole isegi mõtet diskuteerida, vaid asume hääletama.

Juhataja: Suur tänu. Sõnavõtte rohkem ei ole. Sellega on

sõnavõttud lõpetatud. Härra Kask, kas meil on vaja küsimus formuleerida selliselt, et ta on seondatud ühe konkreetse paragrahvi või peatükiga, või me hääletame, kas on vajalik põhiseaduse tekstis tervikuna säte "Riiklikel kaalutlustel katkestab Riigikogu istungjärgu, määrates selle jätkamise tähtaja."?

P. Kask: See paragrahv, mille juurde tuleb lisada punkt, on ettepanekus määratletud, see on praeguse teksti § 49 (§ 43). Sinna tuleb lisada lihtsalt üks punkt, kui hr. Uluotsa ettepanek peaks läbi minema.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid! Palun võtta ette põhiseaduse eelnõu lehekülg 8 § 49 (§ 43), me asume hääletama seda, kas täiendada nimetatud paragrahvi vastavalt hr. Uluotsa apellatsioonile järgmise uue punktiga: "Riiklikel kaalutlustel katkestab Riigikogu istungjärgu, määrates selle jätkamise tähtaja." Asume hääletama. Hääletame. Poolt 2, vastu 31. Assamblee avaldas seisukohta, et § 49 (§ 43) ei ole vaja täiendada punktiga, mille tekst on: "Riiklikel kaalutlustel katkestab Riigikogu istungjärgu, määrates selle jätkamise tähtaja." Sellega on ammendatud IV toimkonna põhiküsimused, mida toimikond soovis Assamblee tänasel istungil hääletada.

Härra Tarto, kas V toimkonnal on veel neid küsimusi, mida toimikond soovib panna täna istungil hääletamisele? Härra Tupp, kas on neid küsimusi, mida on vaja tänasel istungil hääletada? Härra Tupp, palun. V toimkonna aseesimees kannab teile ette need põhiprobleemid, mille kohta me peame täna otsuse vastu võtma.

E. Tupp: Lugupeetud juhataja, kolleegid! Esimene probleem. Praegune 10. peatüki § 119 endine § 88, kõlab nii: "Eesti Vabariik ei kapituleeru. Kellelgi ei ole õigust kirjutada alla Eesti Vabariigi sõjalise kapitulatsiooni aktile." Ja alternatiiv: jätta § 119, endine § 88 välja. Ma püüan hästi lühidalt selgitada veel kord selle paragrahvi sisu, põhiliselt seda, mida endast kujutab

teine lause. Ma lugesein läbi stenogrammi, kus olid selle paragrahvi kohta varem esitatud küsimused ja veendusin, et seal oli lahtisi otsi ja sellepärast ma seda praegu teen. Kui niisugune säte on põhiseaduses, siis kõik riigikodanikud teavad, et ei saa olla momenti, kus ei ole õigust tegutseda oma riigi huvides. Ma pean silmas neid jõude, kes on otsustanud tegutseda vastupanuliikumises. Nende tegevus on alati seaduslikult õigustatud. See ongi üheks põhjuseks, miks me selle põhiseaduse eeskujul võtsime sisse. See on minu lühike põhjendus. Kui siit minna edasi, siis seesama asi jätkub ka alternatiivina: jätta välja järgmisest paragrahvist sõna "õigus". Ma seletan, kuidas nad omavahel seotud on. Aga praegu jääme sellesama § 119 juurde. tuleb otsustada, kas see jääb sisse või läheb käiku alternatiiv, see tähendab, see paragrahv läheb välja.

Juhataja: Millised on küsimused V toimkonna esindajale?

L. Vahtre: Austatud ettekandja, ma vabandan oma ebakompetentsuse pärast, aga mulle on ajalooost meelde jäänud, et Saksamaa kapituleerus tingimusteta. Järelikult on võimalik kapituleeruda ka tingimustega. Milline oleks sellisel juhul tingimustega kapitulatsiooni ja lihtsalt ebasoodsa rahulepingu sõlmimise vahe?

E. Tupp: Kapitulatsiooni mõiste tähendab siin kindlasti tingimusteta kapituleerumist. See tähendab riikluse lõppu. Vaherahu sõlmimine on minu arvates vastuvõetav.

M. Lauristin: Ma vabandan oma ebakompetentsuse pärast, ma tahaksin teada, kas teiste maade põhiseadustes on taolist sätet?

E. Tupp: Jah, Šveitsi põhiseaduses on olemas niisugune säte, et Šveits ei kapituleeru.

J.-K. Talve: Kuidas te määratlete sõjalise kapitulatsiooni?

E. Tupp: Sõjaline kapitulatsioon tähendab seda, et riigi kaitsejõud lõpetavad oma vastutegevuse ja on täielikult pannud relvad maha ja andnud käest kõik võimalused, mis neil edasiseks

kaitsetegevuseks olid.

Juhataja: Kas hr. Talve soovib küsimust jätkata?

J.-K. Talve: Jah. Järelikult kapitulatsioon on selle järgi keelatud alles siis, kui kaitsejõud on alustanud oma tegevust. Aga kapitulatsioon ilma mingisuguse sõjalise tegevuseta ei ole selle paragrahvi järgi keelatud.

E. Tupp: Küsimus on siin selles, et kui oletame, et üks väeosa või ka suurem väekontingent otsustab ennast vangiks anda, ta on lootusetus seisus, ei tähenda see seda, et ta peab mingisugusele aktile, konkreetsele aktile alla kirjutama. Kui lootusetus seisus olev sõjaline jõud lõpetab oma tegevuse, annab end vangiks, see ei eelda kapitulatsioonaktile või mingisugusele konkreetsele leppel allakirjutamist. Või ma ei saanud aru sellest küsimusest, ma ei...

J.-K. Talve: Jah. Sisu oli selles, et kui Eesti Vabariiki ähvardatakse sõjalise vägivallaga, nagu näiteks 1940. aastal, ja näiteks mobilisatsiooni ei ole välja kuulutatud, kas kapitulatsioon on võimalik selle paragrahvi järgi.

E. Tupp: Arutluses lähtusime sellest, mis toimus 1940. aastal. Sisuliselt ju alistuti jõule, sest on teada, et 70 000 sõjaväelast oli väljaspool Eesti piire positsioonidel, sees oli 20 000, praktiliselt tähendas see seadusliku võimu käest ära andmist, toorkord tähendas see ju sisuliselt seda sama, mida tähendab kapitulatsioon.

Juhataja: Suur tänu. Juhatus otsustas, et viimasena saab sõna küsimuse esitamiseks hr. Taagepera. Härra Taagepera, palun.

R. Taagepera: Selle definitsiooni järgi sooritas president Päts juunis 1940 sõjalise kapitulatsiooni.

E. Tupp: Jah, sellepärast et sõjavägedele ei antud käsku alustada vastupanu. Sisuliselt oli see võimaluste kasutamata jätmine ja selle vilju me siin oleme päris mitu aastat maitanud!

Meie järjepidevuse mõistesse on see ka jätnud teatud mõra.

Juhataja: Tänan, hr. Tupp, küsimused on lõpetatud. Algavad sõnavõttud.

Kes soovib sõna? Proua Lauristin, palun.

M. Lauristin: Ma annaksin siin edasi tagumise pingi keskustelu sisu. Nimelt, kas ei ole siin tegemist siiski nii-öelda juriidilise mõiste ja niisuguse üldrahvaliku tavamõiste segiajamisega ja kas ei kõla see paragrahv nii-öelda propagandistlikult, mitte aga juriidiliselt? See on umbes nii, et me ei anna ialgi alla, me võitleme viimse meheni jne.jne. Kas niisugune element on põhiseaduses tarvilik?

Juhataja: Härra Seppa, palun.

Ü. Seppa: Lugupeetud kolleegid, ma tahaksin väga lugupeetud pr. Lauristinile vastu vaielda ja leian, et selline säte on väga asjalik. Selle sätte sissevõtmise juures, ükskõik, mis meiega juhtub, kui on riik vallutatud, oleme okupeeritud, on meil alati õigus okupatsioonile osutada vastupanu. Ainult ma tahaksin vaielda siiski ikka sõnade "sõjaline kapitulatsioon" vastu, need sõnad minu arvates võiksid täiesti välja jääda, need ei selgita midagi siin juures. Tänan.

Juhataja: Härra Erm, palun.

K. Erm: Lugupeetud assambleeliikmed! Ma hakkan nüüd aru saama, mis on selle paragrahvi sisu, mida sellega on öelda tahatud, ainult ma kardan, et see sõnastus ei väljenda konkreetselt seda, mida me öelda tahame, Ilmselt peaks olema sõnastus kuidagi sedamoodi, et meie ei kirjuta alla lepingutele, mis likvideerivad Eesti Vabariigi riikluse, aga sellises sõnastuses tõepoolest tundub see nii-öelda mõningates situatsioonides enesetapule õhutamisenä ja ma ei saa seda toetada. Ma tänan.

Juhataja: Härra Talve, palun.

J.-K. Talve: Jah, head kolleegid, mõte on õige, ma ei kaht-

le selles, aga põhiseaduse §-s 1. Öeldakse, et Eesti on iseseisev ja sõltumatu vabariik ja järgnevates sätetes on öeldud, et ainult rahvahääletusega saab seda paragrahvi muuta, nii et selles mõttes on see paragrahv minu meelest tarbetu.

Juhataja: Härra Tarto, palun.

E. Tarto: Arvan, et see paragrahv tarbetu ei ole ja kutsun üles hääletama selle paragrahvi sissejätmise poolt. Meil on vaja praegu teada põhimõttelist otsust, mis puutub sõnastusse, siis nagu me oleme kokku leppinud, pärast teist lugemist võib teha ka veel nii-öelda sõnalisi parandusi ja kuna see on paranduslik paragrahv, siis seda saab ka hiljem muuta. Meil on praegu põhimõtteliselt seda vaja teada, kas see paragrahv läheb sisse või mitte ja ma ei ole nõus, kui siin väidetakse, et see kutsub enesetapule. Kõige hullem enesetapp on see, kui vabatahtlikult loobutakse oma riigist, loobutakse vastupanust. Aitäh.

Juhataja: Aitäh. Viimane sõnavõtja on hr. Järlik. Järgmisena saab sõna hr. Lauri Vahtre. Palun.

L. Vahtre: Austatud kolleegid, ma arvan samuti, et selle põhimõtte sätestamine on vajalik ja toon ühe argumendi veel liiksaks. Mitte ainult olukorras, kus Eesti on iseseisev ja sõltumatu ja küsimus on lepingus, mis likvideerib selle sõltumatuse, vaid ma mõtlen ka lähitulevikku, kus on võimalik iseseisvusest loobuda lepinguga. Aga põhiseadus on juba olemas. Ma pean seda põhimõtet siin väga vajalikuks ja olen nõus hr. Tartoga, et küsimus on sõnastuses ja kindlasti tuleb seda veel kõpitseda. Kutsun üles selle poolt hääletama, et ta sisse jääb.

Juhataja: Härra Uluots, palun.

Ü. Uluots: Ma ei taha öelda mitte midagi muud kui seda, mis ma ütlesin paar nädalat tagasi, et sellise tekstina jättes ta põhiseadusse võib see viia rahva enesetapuni. Ka 1940. aasta sündmuste tõlgendus, mis tuli siit puldist, ei ole samuti õige. Keegi

ei kirjutanud 1940.aastal alla ühelegi kapitulatsiooniaktile, isegi valitsus jäi aktiga üle andmata. Mina igatahes hääletan selle paragrahvi vastu.

Juhataja: Härra Järlik, palun.

R. Järlik: Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma võin informeerida täiskogu sellest, et see säte tuli projekti tänu Šveitsi põhiseadusele ja kuna meil Šveitsist ühtegi spetsialisti kasutada ei olnud, kes oleks meile ära seletanud, kuidas see säte seal lahti on mõtestatud, kuidas Šveitsi rahvas seda mõistab, siis me ausalt öeldes adekvaatset seletust ei suutnud ka toimkonnas leida. Võimalik, et sellest on tingitud ka selle sätte sõnastuse raskesti mõistetavus ja võimalik, et selle lahendamise aeg ei olegi mitte täna. Aitäh.

Juhataja: Tänan. Kuigi sõnavõttud on lõpetatud, on ilmselt hr. Kaalepil midagi väga olulist ikkagi veel lisada. Palun.

A. Kaalep: Väike näide ajaloost. Kui Prantsuse konstitutsioonis oleks olnud seesama säte sees, et Prantsuse Vabariik ei kapituleeru, kellelgi ei ole õigust alla kirjutada kapitulatsiooniaktile, siis ei oleks olnud sakslastel rahvusvahelise õiguse alusel ka mingit alust Prantsuse vastupanuliikumise sõjamehi üles puua, nagu nad pärast Prantsusmaa kapituleerumist mitu aastat tegid. Kui vastupanuliikumine liiga tugevaks läks, siis sakslased jätsid ka poomise järele, aga alguses oli riik kapituleerunud, vastupanuliikumine oli järelikult banditism. See on situatsioon, mille peale tuleks mõtelda. Kui ka Eesti valitsus on sunnitud kapitulatsiooniaktile alla kirjutama, siis ta teeb seda ainult revolver kuklata ja see ei vasta põhiseadusele. Vastupanu järelikult on õigustatud. Vastupanijaid ei ole kui bandiite rahvusvahelise õiguse alusel õigus üles puua. Loodame, et see selgitus annab arutlusele natukene juurde. Aitäh tähelepanu eest.

Juhataja: Tänan, hr. Kaalep. Ma vabandan hr. Talve ees. Sõnavõttud olid lõpetatud ja hr. Talve on juba ka sõna saanud.

Lugupeetud kolleegid, kas me oleme valmis hääletama? Hääletame kahte varianti konkureerivalt. Üks on § 119 (§ 88) põhitekst ja teine konkureerivalt alternatiiv - jätta § 119 välja.

Kes on selle poolt, et põhiseaduse eelnõus oleks § 119 (§ 88), mille sisu on: Eesti Vabariik ei kapituleeru, kellelgi ei ole õigust kirjutada alla Eesti Vabariigi sõjalise kapitulatsioonile. Hääletame.

17 häält. Variant 2. Kes on selle poolt, et põhiseaduse tekstist jätta välja § 119 (§ 88) sellise tekstiga, nagu ta esitatud on. Hääletame. Aitäh, lugupeetud kolleegid, me oleme loonud kena kaasluse, mille lahendamise peale me võime loomulikult kulutada päevi, kuid ma loodan, et selle töö teeb siiski ära toimkond. Mõlemad variandid kogusid 17 häält. Meil on võimalik selle küsimuse juurde tagasi tulla ja lõppkokkuvõttes hääletada ühte nendest kahest variandist sel kombel, kas ta saab rohkem poolt- või vastuhääli, praegu aga jääb nii, nagu see seis meil välja kujunes. Kas riigikaitsetoimkonnal on veel neid küsimusi, mida põhiküsimustena tuleks hääletada? On küll. Enn Tupp, palun. Jätkuvalt saab sõna riigikaitsetoimkonna ase-esimees Enn Tupp.

E. Tupp: Teine probleem, mis tahab selitamist, on: igal Eesti Vabariigi kodanikul on õigus ja kohustus osa võtta riigikaitsest seaduses ettenähtud alustel ja korras, kusjuures eetilistel motiividel relvateenistusest keeldumisel on keelduja seaduses ettenähtud korras kohustatud osalema tsiviilteenistuses. Nüüd on küsimus selles, et alternatiiv ütleb: jätta 1. lõikest välja sõna "õigus". Millistel põhjustel see õigus seal sees on, see on seesama probleem, mida mina püüdsin selgitada § 1 põhjenduses - mitte võtta ära vastupanuliikumise õigust. Seesama lisa veel kin-

nitab, see sõna "õigus" veel kinnitab, et õigus on osa võtta just siis. Selle põhimõttega käis toimkonnas kogu meie arutelu ja sel-
lepärast ta tuli siia sisse. Ja umbes sama põhimõte, mida ka hr. Ain
Kaalep ütles, see on tegelikult põhiseaduslik õigus. Tal on õigus
oma riigi kaitsele ja ainult sellel põhjusel sai see sõna siia sis-
se jäetud, aga teie otsustada on nüüd, kas ta jääb või ei. Tänan.

Juhataja: Palun, millised on küsimused hr. Tupile? Härra
Koha, palun.

K. Koha: Austatud ettekandja, mis motiividel on vaidlusta-
tud see õigus? Aitäh.

E. Tupp: Mina isiklikult olen neutraalsel seisukohal, aga
toimkonnas ta jäi meie hääletamistega siiski sisse, nii et ma pa-
lun teid otsustada.

Juhataja: Ma segan vahele, tehes seda protsessuaalsetes
küsimustes ja paludes siiski toimkonnalt täiesti selget vastust.
Me oleme kokku leppinud, nii, et põhiküsimusteks on need, mille
osas toimkonnas ei ole selgust. Ja see selguse puudumine segab
toimkonna tööd. Palun, kuidas jagunesid hääled toimkonnas § 120
(§ 88) osas?

E. Tupp: Hääled jagunesid pooleks, nii nagu meil § 1 hääle-
tamisega.

Juhataja: Tänan. Sõna küsimuse esitamiseks saab pr. Hänni.
Palun.

L. Hänni: Härra ettekandja! Ma soovin täpset vastust, kas
ma olen sõjaväekohuslane, ja kui ma seda olen, siis ma tahan tea-
da, millal on Eesti rahvas revideerinud seda iidset põhimõtet,
et kodu kaitsmine on meessoos kohustus.

E. Tupp: Paragrahv ju ei määra, kas see õigus laieneb mees-
kodanikele või naiskodanikele. Igal Eesti Vabariigi kodanikul on
õigus ja kohustus osa võtta. Konkreetselt määrab ju selle vastav
seadus, kaks seadust, mis on ette nähtud sõjaväeteenistuse korra

määramiseks, need on rahuaaja riigikaitse seadus ja sõjariigikaitse seadus. Seal on see konkreetselt määratud. Ei ole ju välistatud näiteks võimalus, et naised võivad piiriteenistuses teatud funktsioone täita, see ei ole sugugi välistatud.

L. Hänni: Ma peaaegu sain vastuse, et ikkagi me oleme sõjaväekohuslased, kuigi seadus võib meile määrata leebemad tingimused sõjaväeteenistuse läbiviimiseks.

K. Jürgenson: Austatud hr. Tupp! Mu küsimus on natuke inspireeritud teie vastusest pr. Hännile. Küsimus sellest õigusest. Kui õigus on antud, siis see õigus võib loomulikult olla garanteeritud kodu kaitsmisel isikliku aktiivsusega, kuid peale selle aktiivsuse muud ei olegi kui ainult tahe, tähendab, tahe seda õigust realiseerida, ja nõue ressursside järele esitatakse riigile. Kas te ei karda, et te võtate riigilt ära võimaluse formeerida väikesearvuline kõrge kvalifikatsiooniga, minu pärast kas või palgaline armee ja see võib asenduda suurearvulise, ülepaisutatud madala kvalifikatsiooniga armeega?

E. Tupp: Ei võta. Kumbki võimalus ei ole välistatud. Mina eeldan seda, et kõik Eesti Vabariigi meeskodanikud saaksid vastava sõjalise õpetuse. Eeldan seda süsteemi, mis tulevikus peaks käivituma nii, et lühiajalise õppe (see on praegu fantaaasia, sest on määramata konkreetsed raamid) näiteks 6 kuu jooksul käiksid kõik Eesti Vabariigi meeskodanikud läbi vastavatest õppepunktidest ning oleksid reservis ütleme 50 aasta vanuseni. See eeldab seda, et meil on siiski vähemalt 300 000 meest reservis. Aga ju ei välista sugugi seda võimalust, et meil on olemas ka kiirreageerimiseks vastavad jõud.

Juhataja: Tänan, hr. Tupp. Järgnevad sõnavõttud. Härra Järlik, palun.

R. Järlik: Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Ma

R. Järlik: Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid!

Ma nimelt täpsustan, et teematoimkonnas otsustasin apelleerida selle küsimusega täiskogule. Ülejäänud toimkonnaliikmed olid nõus, et selles paragrahvis on sätestatud, et igal Eesti Vabariigi kodanikul on õigus ja kohustus osa võtta riigikaitsest seaduses ettenähtud alustel ja korras. Osavõtt riigikaitsest ei tähenda teenimist relvastatud jõududes. Osavõttu riigikaitsest me mõtlesime hoopis laiemalt, pidades silmas kõiki süsteeme, mida võidakse sõja puhkemisel rakendada ja kus loomulikult on rakendatud ka naised. Võimalik, et on halb sõnastus ja seetõttu võimaldab kaksipidi tõlgendamist, aga mõte oli selline.

Nüüd aga edasi. Paragrahv 32 praeguses numeratsioonis ütleb nii: Eesti kodaniku, siin on midagi veel sulgudes, ma ei oska öelda, mida vastav toimikond on otsustanud sinna sulgudesse panna, kas see on siis Eesti kodaniku ülim kohus või Eesti kodaniku püha kohus, on olla ustav Eesti riigile ja ta põhiseaduslikule korrale ning kaitsta Eesti iseseisvust. See on siis moraalne kohus. Ja selle moraalse kohusega on juba antud ka õigus. Ei saa ju öelda, et inimesele on pandud moraalne kohus, aga õigust seda teostada ei ole. Nüüd me toome §-s 120 sisse jällegi õiguse. Aga samas paneme talle põhiseadusliku kohustuse. Kui teematoimkonnas seda asja arutati, siis argumendid selle õiguse sissejätmise poolt kõlasid umbes niimoodi, et kui väeosa kapituleerub, siis üks mees või kaks meest omavad õigust edasi võidelda. Aga andke andeks, nad ei oma mitte õigust edasi võidelda, vaid neil on põhiseaduslik kohustus edasi võidelda. Õigust võib realiseerida ja võib mitte realiseerida. Kohustust ei tohi täitmata jätta. Minu arvares ei ole siin kontekstis sõnal "õigus" eriti pärast § 32 ja eriti pärast seda, kui § 120 sätestab kohustuse, mingit kahtet. See on minu arvares juriidiline liigliha ja ma hea meelega

ei näeks, et Eesti Vabariigi põhiseaduses on liigseid sõnu. Kuigi nad võivad olla seal üllaima eesmärgiga. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Juhatus otsustas, et viimasena saab sõna kohalt hr. Kork. Härra Erm, palun.

A. Erm: Lugupeetud juhatus, lugupeetud assambleeliikmed! Te näete, et koos muude materjalidega on teile välja jagatud ka üks lehekülg mingil määral alternatiivset teksti, ma veidi põhjendan, milles on selle teksti erinevus võrreldes toimkonna väljapakutava tekstiga. Mind häirib toimkonna poolt välja pakutavas tekstis see, et on püütud väga korralikult ära seletada, kuidas toimub juhatamine: on ülemjuhataja, on kaitsevägejuhataja, kõrgem ülemjuhataja. Samal ajal, olgem ausad, ega me ka sõjaväe juhtimist ei ole keegi ise näinud. Ja selles mõttes tuleks minu meelest katsuda see peatükk kirjutada mitte niivõrd lahti, vaid jätta ta suhteliselt üldisem, mingil määral oleks see sama tulemus, mis oli kohaliku omavalitsuse puhul, kuigi ilmselt põhjused on erinevad, sest reglementeerida asju, mida me ei tea, katsuda määratleda sõjaväe struktuur, milles me ei ole kodus, ma ei pea seda praegu vajalikuks. Meil on põhimõtteliselt vaja ära määrata õigused ja kohustused ja võib-olla see, kes siis seda sõjaväge juhatab ja juhib. Need on siis põhilised asjad.

Nüüd ma tulen ka selle § 120 juurde. Mulle tundub tõepoolest, et me võiksime siiski fikseerida seda, et Eesti meestel (või siis seaduse tekstis ilmselt Eesti Vabariigi meeskodanikul) on kohustus osa võtta riigikaitsest. Selge on see, et õigus seda teha on minu meelest kõigil, kui see vajalikuks osutub, kaasa arvatud naised. Ja mis puutub veel õigusesse, siis kättejagatud tekstis, tähendab praegu arutatavas põhiseaduse variandis on § 47, mis fikseerib, et põhiseadusliku riigikorra vägivaldsele muutmisele omaalgatuslik vastuhakkamine on rahva põhiseaduslik õigus. Nii et võib-olla see asendab selle ebamäärase õiguse siin §-s 120.

Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Kell on 16.40, vaheaeg on lõppenud. Palun istuge oma kohtadele. Kohaloleku kontroll. Kohal on 19 assambleeliiget.

VI toimkond, kas on neid põhiprobleeme, mida oleks vaja tänasel istungil arutada? Härra Rätsep, palun.

J.Rätsep: Austatud kolleegid. VI toimkonnal praeguses arutelus staadiumis midagi põhiküsimustena esitada ei ole. Ei ole ka saabunud veel ühtegi apellatsioon.

Juhataja: Täna. VI toimkond. Härra Jürgenson puudub, härra Saatpalu, aseesimees, palun.

V.Saatpalu: Meil ei ole Assambleelt praegu küll midagi küsida, aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid, me oleme lõpetanud tänasel istungil ühe arutelufaasi, nimelt arutanud läbi need põhiprobleemid ja langetanud võimaluse korral oma otsuse küsimustes, mida on soovitud toimkond. Jätkub apellatsioonide arutelu ja võimaluse korral nende hääletamine.

I toimkond, härra Salum, kas me oleme käsitlenud kõiki neid apellatsioone, mida oli võimalik täna arutada ja otsustada?

V.Salum: Proua Hänni ei ole siin, tundub, et oleme täna kõiki käsitlenud.

Juhataja: Kas assambleeliikmetel on apellatsioone, mis on esitatud juhatusele ja toimkonnale ja mida ei ole arutatud? Juhatuse laual selliseid apellatsioone ei ole.

II toimkond, härra Sovetnikov, härra Rumessen. Mul on palve anda ülevaade laekunud apellatsioonidest ja pärast seda me anname sõna apellatsioonide autoritele ning hakkame neid üksikshaaval arutama ja lahendama. Palun, millised apellatsioonid on toimkonnale laekunud.

V.Rumessen: II toimkonnale on laekunud praegu sisuliselt 2 apellatsiooni. Üks on härra Sovetnikovilt ja see puudutab §26, mis ma juba varem ette lugesin. Tema teeb ettepaneku jätta §-s 26 välja lg. 1 ja esitab selle asemele oma sõnastuse: vähemusrahvuse kompaktse asustusega territooriumil paiknevates

omavalitsusasutustes ja muudes asutustes ning organisatsioonides kasutatakse antud vähemusrahvuse keelt kohaliku keelena eesti keelega võrdselt.

Juhataja: Härra Rumessen, ma vabandan, et ma segan, aga ma teen seda protsessuaalsetes küsimustes. Juhatusel sellist apellatsioonit ei ole. Härra Sovetnikovilt on laekunud küll apellatsioon, kuid see on teisesisuline.

V.Rumessen: Kuna see on protsessuaalne küsimus, siis peaks härra Sovetnikov tegema veel ühe ekseplari ja esitama selle ka juhatusetele, nii nagu see praegu ette nähtud on. Tema teine ettepanek apellatsioonit korras on lisada §-le 26 3. lõige sõnastusega: igäüks on kohustatud osa võtma riigivalitsemiskulude katmisest, makstes seadusega kehtestatud korras makse ja lõive. Ma võin selle kohta öelda ainult seda, et toimkond on varem seda küsimust arutanud ja minu mälu järgi on see tagasi lükatud. Seda ei ole sisse võetud, kuna seda peetakse iseenesestmõistetavaks. Me ei hakka sätestama igäühele pandavadi kohustusi, näiteks kas või igahommikust hambapesemist.

Teine apellatsioonit on laekunud härra Tarandilt ja puudutab looduskaitset, seega siis § 31. Härra Tarand on välja pakkunud oma sõnastuse sellele paragrahvile: "Kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Terve ja kultuuritraditsioone austava keskkonna tagamine on riigi omavalitsuste ning Eestis tegutsevate juriidiliste ja üksikisikute kohus."

Nii et sisuliselt jäi praegu järele kaks apellatsioonit.

Juhataja: Palun korrata veel, millise paragrahvi kohta on härra Sovetnikovilt apellatsioonid.

V.Rumessen: Tema ettepanek on lisada §-le 26 3. lõige. Igäüks on kohustatud osa võtma ...

Juhataja: Härra Rumessen, palun üks minut. Me peame natuke täpsustama, koha-kohe püüab härra Lauri Vahtre asja klaarida.

Kena, suur tänu. Sõna saavad apellatsioonide esitajad. Härra Sovetnikov, palun, teil on sõna.

S.Sovetnikov: Austatud presiidium, lugupeetud kolleegid!

Palun vabandust, et ma hilinesin. Mul oli rahvusvähemuste esindajatega nõupidamine Eesti Vabariigi rahvusvähemuste kultuuriomavalitsuse seaduse projekti asjas. Me valmistame komisjonis ette niisugust projekti. Nädal tagasi oli meie toimkonna materjalides alternatiiv, kus oli kirjas, et vähemusrahvuse kompaktse asutusega territooriumil paiknevates omavalitsusasutustes ja muudes asutustes ning organisatsioonides kasutatakse antud vähemusrahvuse keelt kohaliku keelena eesti keelega võrdselt, ja siia on kirjutatud, et täidkogus see hääletamist ei vaja. Mina arvan aga, et see tekst on parem. Väljend "kasutatakse antud vähemusrahvuse keelt kohaliku keelena eesti keelega võrdselt" on lühem ja mitmes mõttes mahukam, asja sisu on just selles. See on minu arvates palju paremini sõnastatud kui meie praeguses §-s 26. §36 lg. 2, kus on öeldud, et igaühel on õigus pöörduda märgukirjadega, avalduste ja kaebustega riigi ja kohalike omavalitsuste ning ametnike poole, on minu arvates midagi puud. Siin peaksime lisama, et riigi- või kohalikus keeles, sest esimeses lõikes räägitakse keelest ja kohaliku omavalitsuse asutustest piirkonnas, kus enamus on vähemusrahvus. Muidu oleks see teine lõige minu arvates vaja välja jätta. Ma väga palun hääletada minu ettepaneku poolt.

Juhataja: Härra Sovetnikov, palun, veel üks hetk. Meil on kõigile ees eelnõu, milleks on kuupäev 15. november 1991. Palun, kas teil on võimalik öelda, millisesse paragrahvi ja millisesse lõikesse milline tekst tuleks teie arvates juurde kirjutada?

S. Sovetnikov: Oma teisest ettepanekust, kus ma palusin juurde kirjutada, et igaüks on kohustatud osa võtma riigi ja omavalitsuste valitsemiskulude katmisest, makstes seadusega kehtestatud korras makse ja lõive, võin ma loobuda, kuigi minu arvates on meie põhiseaduse projektis väga palju õigusi ja vähe kohustusi. Ma vaatasin näiteks Läti ja Vene Föderatsiooni põhiseadust. Seal on niisugused paragrahvid sees. Aga ma väga palun hääletada vähemusrahvuse kompaktse asustusega territooriumi kohta käivat alternatiivi, see on §26.

Juhataja: Härra Sovetnikov, ma väga vabandan teie ees,

kas te saate öelda, millisesse paragrahvi on sellist muudatust vaja teha selles eelnõu tekstis, mis meile täna välja jagati?

S. Sovetnikov: §26 (§25) lg. 1 asemel see tekst.

Juhataja: Suur tänu. Nimetatud alternatiivi või apellatsioonide juhatusel seni esitatud ei olnud. Ma tänan härra Sovetnikovi, et see nüüd juhatusel laekus, suur tänu.

S. Sovetnikov: Ma esitasin selle teisipäev hommikul.

Juhataja: Me avame läbirääkimised vastavalt härra Sovetnikovi apellatsioonile. Esimene saab sõna härra Taagepera, palun.

R. Taagepera: Mis puutub kohustusse makse maksta, siis kas seda ei tee kindlaks juba §149 (121), kus on öeldud, et kohalikul omavalitsusel on õigus seaduse piires kehtestada ja koguda makse ning panna peale koormisi jne.

Juhataja: Kas on veel sõnavõtjaid seoses paragrahviga 26 (25)? Sõnavõtjaid rohkem ei ole. Küsimus, mille me peame lahendama härra Sovetnikovi apellatsioonil alusel, seisneb järgnevas. §26 (25) lg. 1 tekst on teile välja jaotatud eelnõus. Härra Sovetnikov taotleb teile esitatud teksti asemel järgmist sõnastust: vähemusrahvuse kompaktsusega territooriumidel paiknevates omavalitsustes, aga ka muudes asutustes ja organisatsioonides kasutatakse antud vähemusrahvuse keelt kohaliku keelena eesti keelega võrdselt.

Ma saan aru, et seoses selle redaktsiooniga on veel küsimusi ja sõnavõtte, enne kui me saame asuda hääletama. Härra Salum, kas on nii? Palun, sõna on härra Salumil.

V. Salum: Väike faktiline märkus, §26 (24) peaks olema algtekstis.

L. Vahtre: Austatud Assamblee! Ma ei näe nendel alternatiividel sisulist vahet, sellepärast oli meil ka eelmises aruandes märgitud, et täiskogus hääletamist ei vaja. Toimikond hääletas ettepaneku läbi ja jäi selle variandi juurde, mille te leidsite oma tänasest tekstist. Miks? Meile tundus alternatiiv konarlikum. Mis see tähendab, et eesti keelega võrdselt? Kuidas seda võtta, kas ajaliselt või sõnade arvu järgi? See on lihtsalt

üks näide, mispoolt alternatiivtekst tundus meile kohmakam. Soovitan siiski jääda selle juurde, mida toimikond välja pakkus.

Juhataja: Viimane sõnavõtja selles küsimuses on härra Tamme.

V. Rumessen: Lugupeetud kolleegid! Ma kutsun teid siiski üles hääletama algtekstis oleva sõnastuse poolt, kuna seal on keelekasutuse küsimus täpsemini sõnastatud, nagu Lauri Vahtre juba ütles. Aitäh.

R. Tamme: Lugupeetud kolleegid! Ma juhiksin tähelepanu sellele, et kui härra Soventikovi pakutud alternatiiv vastu võtta, siis see ainult ei välistaks eesti keele kasutamist kõnealustes piirkondades, vaid annaks sealsetele elanikele õigustuse mitte kasutada eesti keelt ka suhtlemisel teistega. Ma hääletan selle alternatiivi vastu.

Juhataja: Täna. Sõnavõtte §26 (25) lg. 1 kohta rohkem ei ole. Asume hääletama. Palun kohaloleku kontroll. Kohal on 39 assambleeliiget. Alustame hääletamist. Konkureerivalt on hääletamisel kaks varianti: §26 (25) lg. 1 põhitekst ja tekst, mille apellatsioonile korras on esitanud härra Sovetnikov. Kes on selle poolt, et §26 (25) lg. 1 jääks põhiteksti? Hääletame. Poolt 34.

Kes on selle poolt, et §26 (25) lg. 1 teksti vahetaks välja härra Sovetnikovi poolt apellatsioonile käigus pakutud tekst: vähemusrahvuse kompaktses asustusega territooriumil paiknevates omavalitsusasutustes, aga ka muudes asutustes ja organisatsioonides kasutatakse antud vähemusrahvuse keelt kohaliku keelena eesti keelega võrdselt. Kes on selle poolt, et asendada §26 (25) lg. 1 põhitekst praegu ette loetud härra Sovetnikovi tekstiga. Hääletame. Poolt 2.

Assamblee on andnud oma eelistuse §26 (25) põhitekstile. Täna. Härra Sovetnikov, lisaks juhatusel praegu esitatud apellatsioonile on juhatusel kasutada teine apellatsioon §25 ja 27 lg. 1 kohta. Kas te soovite nende apellatsioonide asjus sõna võtta? Palun, härra Sovetnikov.

S. Sovetnikov: Jah, mul oli märkus §26 lg. 2 kohta. See

peab siis eraldi paragrahv olema või tuleb esimesse lausesse lisada, et riigi- või kohalikus keeles. Muidu on siin päris teine mäte. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu, härra Lauri Vahtre, palun.

L.Vahtre: Mis puutub vähemusrahvuste keelde, siis see asi on meil nüüd läbi hääletatud. Apellatsioon p. 2 teeb ettepaneku lisada põhiseaduse teksti sõnad, et - igaüks on kohustatud osa võtma riigi ja omavalitsuste kulude katmisest, makstes seadusega ettenähtud korras makse ja lõive. Ma juhin tähelepanu sellele, et põhimõtteliselt on see juba olemas §-s 29 (28). Ja pealegi häirib mind härra Sovetnikovi sõnavõtt sõna "igaüks". Mujal maailmas turist ei ole kohustatud maksma makse, tema võib osta tax-free poest. Ma ei usu, et Eesti hakkaks turistilt võtma omavalitsuse jaoks makse. Tänan.

J.Adams: Selle paragrahvi olulise puuduse ütles Lauri Vahtre juba ära. Juhiksin tähelepanu, et sõnastuslikult on abitu ka näiteks väljend "kulude katmine", s.t. ei riigi ega ka kohaliku omavalitsuse eelarve ei ole mitte ainult nende kulud. See on üks asi. Teine asi on see, et maksude maksmine on sisuliselt vastavaid makse kehtestanud seaduse täitmine. Puudub vajadus sellise paragrahvi järele, mis ütleks veel kord, et seda liiki seaduste täitmine on kohustuslik. Seaduste täitmine on üldiselt kohustuslik. Tänan.

Juhataja: Tänan. Viiman, kes selles küsimuses sõna saab, on härra Sovetnikov. Härra Saatpalu, palun.

V.Saatpalu: Ma juhin lugupeetud kolleegide tähelepanu sellele, et oleme viimased minutid teineteisest täiesti mööda rääkinud. Esiteks võttis härra Sovetnikov juba kõnetoolis maha maksude küsimuse apellatsiooni. Teiseks rõhutab ta täiesti õigustatult, et §26 (25) lg. 2 on mõneti puudulik. Selles lõikes tahetakse nähtavasti siiski öelda, et võib ühes või teises keeles. Kui seda niimoodi käsitleda, nagu praegu, siis ei saa aru, miks see üldse siin sees on. Härra Sovetnikov juhib tähelepanu, et toimkonnal oleks vist otstarbekas seda teksti täiendada jkust nii, et asi puudutab ühte või teist keelt. See on härra Sovetnikovi

mõte, ta ei saanud end eesti keeles võib-olla lihtsalt päris täpselt väljendada. Tänan.

Juhataja: Tänan. Selgituseks ütlen vaid niipalju, et juhatus juhindub härra Sovetnikovi poolt kirjalikult esitatud apellatsioonist, mida ta pole tagasi võtnud. Mul on hea meel, kui härra Sovetnikov selle eksituse klaarib. Härra Sovetnikov, teil on sõna.

S.Sovetnikov: Maksude kohta ma juba ütlesin, et võtan maha. §26 koha pealt olen ma aga ikka sellel arvamusel, et kirjutada juurde sõnad, riigi või kohalikus keeles, või teistes keeltes".

Juhataja: Lugupeetud kolleegid, enne kui sõna saab kolleeg Lauri Vahtre, juhin teie tähelepanu sellele, et nagu me kokku leppisime, esitatakse apellatsioonid kirjalikult juhatusale, ärakiri toimkonnale. Juhatus saab juhinduda nendest apellatsioonidest, mis on kirjalikult esitatud. Ja seda me oleme püüdnudki teha. Sõna saab härra Vahtre, palun.

L.Vahtre: Mul on väga hea meel, et kolleeg Anton ütles ära poole sellest, mida ma tahtsin öelda. Apellatsiooni §26 lg. 2 kohta pole tulnud ja seda me praegu arutada ei saa. Aga ühtlasi ma arvan, et ma ei eksi, kui ma ütlen, et see paragrahv 26 lg. 2 on täiesti eksikombel §26 lg. 2. Tegemist on iseseisva paragrahviga, millele on unustatud ette panne paragrahvi number. Selle asja otsustab toimkond, aga minu arvates pole siin mingisugust kahtlust, palun lõpetame vestluse sellel teemal.

Juhataja: Härra Sovetnikov, kas teie apellatsioonid on läbi arutatud või on midagi, mida te soovite, et Assamblee veel ütleks.?

S.Sovetnikov: Sain aru. On otsustatud, aitäh.

A.Tarand: Lugupeetud juhatus, lugupeetud assambleeliikmed! Ma alustaksin kõigepealt sellise väga lühikese kiidulauluga: nimelt on mul väga hea meel, et Assamblee on jõudnud ühe looduskaitseparagrahvi lülitamiseni põhiseaduse eelnõusse. Apelleerides §-le 31, ei taha ma sellega väljendada ühegi toimkonna vastast meeleolu, vaid usun, et tegemist on siiski pisut iselaadse

valdkonnaga, mis seadusetegijatel alati silma ei jää ja mille ma loodan praegu siin ära seletada.

Looduskaitsega on kõigis kultuurmaades sedasi, et seda aktsepteeritakse ja tema poolt ollakse. Teine tasand on sellest alates, kui loodus- või keskkonnakaitse tuleb riivama minu isiklikke huve, minu firma huve jne. Sel juhul on tavaline suhtumine, et minu kohta see üldiselt ei käi. Põhimõtteliselt olen poolt, aga kui see mind piirab, siis vastu. Loodan, et antud juhul ei ole meil tegemist sellise seisukohaga. Esitades oma parandusettepaneku II toimkonnale, ei võitle ma selle sõnastuse eest, mille härra Rumessen ette luges, vaid printsiibi eest. Ja printsiip pole selles paragrahvis mitte lihtsalt see, et riik on kohustatud tagama seda teist ja kolmandat, vaid see et kõigil üksikisikutel, firmadel või juriidilistel isikutel, omavalitsustel ja riigil on püha kohus seista hea tervisliku elukeskkonna eest. Selles minu arvates ongi väga oluline põhimõtteline vahe, kas me oleme valmis ka ise vabatahtlikult midagi loovutama. Kui me ainult nõuame, siis võib riik käituda teatavasti nii, et paneb iga mehe selja taha inspektori ja laseb rikkumiste eest trahvida. Aga see vist ikka ka meie huvides ei ole, et me keskkonnakaitses sellist politseiriiki üritaksime teha. Millist praktilist kasu loodan ma näha selle kohustuse sätestamisest? Võiks tuua mõned lühidad näited. Kui nüüd rääkida üksikisikutest - see võib-olla ärritab ka teid kõige rohkem, ja neid pitsitama hakatakse, - siis on järgitud sama printsiipi, mida üldiselt tunnustatakse praegu omandiseaduse puhul: kõik on võrdsed mis tahes üksikisiku või riikliku organini. Loomulikult me teame, et tegevuse maht on üksikisikul ja firmal erinev, aga printsiipi see ei muuda, niinagu omandi juureski, kohustus jääb samaks. Ma usun isegi, et kui me sellise kohustuse oleme sätestanud, siis stimuleerib see oluliselt ökoloogilist kasvatust lapsepõlves. Toon ehk ebasünda näite, aga ma olen sellesse üsna armunud, see on nimelt maha sülitamine, mis on väga pisike patt ühe inimese puhul, aga kokku saame täissülitatjud linna. Ja kui me lapsepõlves inimestele seda ei õpeta, siis sülitavad nad firmajuhtidena või peaenergeetikutena ikkagi kogu

keskkonnakitsele. See peaks olema üks väga positiivne nähtus, kui me lapsi tööpoolest suudame õpetada, et nad demokraatlikus ühiskonnas mõnedest oma mõnudest loobuma peavad. Välisfirmade puhul on meil praeguses varase kapitalismi staadiumis see oht - seda on juba esinenud - et nad püüavad meile kaela sokutada vananenud tehnoloogiat, mis neil omal maal lubatud ei ole, ja samuti otseselt jäätmeid. Praegu on meie seadusandlus nõrk nagu näitas hiljuti lõppenud kriminaalprotesee Rootsis ametiühingutegelaste mõrva asjus, on meie seis niisugune, et me ei suuda isegi analüüsi teha. Kas rootslastel oli veres uimastavaid aineid, ei suudetud meil kindlaks teha. Vahel võib olla aga tegu väga ohtlike mürkidega, ja kui meil on põhiseadusse kirjutatud kohustus kõigi kohta, siis on meil välisabi kasutades siiski lootust sellised ohtlikud projektid peatada.

Kolmas punkt, mida ma näen, on praegu Nõukogude armee Ungaris ja teistes Ida-Euroopa maades. Seal on väga palju kurbi kogemusi.

Juhataja: Härra Tarand, ma väga vabandan segamise pärast, kuidas mul on niisugune palve, kui oleks võimalik, sisustada järelejäänud apellatsiooniga ettekandmisega. Kirjalikus apellatsioonis on jäänud tekstist välja apellatsioon. Me ootame seda teie tekstist.

A.Tarand: See on meil esitatud ettepanekuna, on läbi kantud meie toimkonna tabelist, nii et ma võin ta muidugi siin ette lugeda. Palju mul aega on jäänud, kui ma tohin küsida?

Juhataja: Juhatus annab selleks täiendavalt 3 minutit. Palun.

A.Tarand: Täna. Punkt, mida ma üritasin siin ilukõneliselt põhjendada, näeb ise välja niimoodi. Kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Terve ja kultuuritraditsioone austava keskkonna tagamine on riigi ja omavalitsuste ning Eestis tegutsevate juriidiliste ja üksikisikute kohus." Tähendab, kohus puudub niisuguses variandis ja see on see põhimõtteline vahe, mida ma püüdsin teile jutustada. Kas on mõtet seda fikseerida põhiseaduses, mis niikuinii ei taga keskkonna kaitset? Siin on

küsimus samasugune nagukohtute sältumatus puhul - rahvas kõrgema võimu kandjana üksinda ei taga põhiseaduses sätestatud printsiipi, ometi selle printsiibi sätestame, samamoodi tuleb vaadata seda keskkonnakaitses ettepanud parandust, see on üks vahenditest, kuidas meie saaksime parandada Eesti keskkonna äärmiselt halba seisuga, tõkestades selle jätkuvat halvenemist. Nii et küsimus, mida te hääletate, on: kas teie olete nõus midagi ette võtma ka isiklikult, oma firmades ja omavalitsusorganites keskkonna halvenemise takistamiseks või konstateerime lihtsalt printsiipi, et loodus on ilus. Ja rohkem midagi ei tee. (Hääl saalist)

A.Tarand: See on teie komisjoni parandus. Kuidas ei ole, see on paar nädalat tagasi apellatsioonide ...

Juhataja: Kallid kolleegid, lepime ühes kindlasti kokku, me ei alusta dialoogi saali ja kõnepuldi vahel. Me tõesti palun hr. Tarandit veel kord lugeda ette selle, mis moodustab apellatsiooni, ja kui on võimalik, anda tekst üle ka juhatusesele, meil seda seni ei ole.

A.Tarand: Kas soovitakse ette lugeda ka §31, kus ta praegu on algtekstis? Ei soovita. Sel juhul parandustekst, mis on komisjonist täpselt samal kujul läbikäinud, on selline: "Kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Terve ja kultuuritraditsioone austava keskkonna tagamine on riigi ja omavalitsuste ning Eestis tegutsevate juriidiliste ja üksikisikute kohus."

Juhataja: Juhatus palub selle teksti meile üle anda, siis on meil võimalik seda mitu korda veel ette lugeda.

Lugupeetud kolleegid, ma palun, et te loeksite läbi ka ajalehele "Postimees" saadetud artikli koopia. Selle koopia 1. lehekülje lõpul algab tõesti tekst, millest osa loeti teile ette, aga ülejäänud tuleks hankida juurde pärast sõnu "Raigi täiendusettepanek kõlas".

A.Tarand: Küsimus on selles, et võib-olla on sellised märkused tõesti ära teenitud, aga tänaseni oli teatavasti apellatsioonide esitamise kord piisavalt lahtine, et olnud öeldud, et nad peavad oleme esitatud toimkondadele. Toimkondadele oli see

parandustekst esitatud ja toimkonna paranduste tabelis trükitud, seega ma ei pidanud täna uut esitamist vajalikuks, ta on mul esitatud lisas. Toimkond kirjutas taha, et "on arvestatud", aga tegelikult seda printsiipi, et kedagi on kohustatud, ei olnud arvestatud, selles on apellatsioonimõte.

Aga tekst ise ei ole mitte üks raas muutunud võrreldes sellega, mis on esitatud toimkonnale.

Juhataja: Härra Tarand, katsume üheskoos leida "Postimehe" artiklist vajalikud read ja siis me saame kõik koos otsustada, mida me paremaks peame. Ja siis nimetatud artikli koopia 1. lehekülje lõpust tuleb kolm rida. Kus on ülejäänud tekst?

A. Tarand: Praegu on teile esitatud mõlemad koopiad, rohkem mul käes ei ole. Millist veel on vaja? Paragrahv 31 on seega ette pandud sõnastada nii, nagu ma ette lugesin: "Kõigile on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Terve ja kultuuritraditsioone austava keskkonna tagamine on riigi ja omavalitsuste ning Eestis tegutsevate juriidiliste ja üksikisikute kohus. See asendab täielikult praegust §31.

Juhataja: Ja see on kõik?

A. Tarand: Rohkem ei ole mitte midagi.

Juhataja: Suurepärane. Täna väga. Aitäh.

A. Tarand: Täna.

Juhataja: Sõna saab hr. Lauri Vahtre. Palun.

L. Vahtre: Austatud kõrge kogu. Meil on juba kahes paragrahvis, §-s 6 ja §-S 31 juttu looduskaitsest. Minu isikliku arvamusel kohaselt need paragrahvid ei taga midagi, neist ei järeldu midagi, aga, kahju nad ka ei tee. Ja selletõttu võivad nad minu arvates ka olla põhiseaduses. Aga ainult selle piirini. Ja kui nüüd me astume sellest piirist üle, nagu hr. Tarand soovib, ja hakkame kohustama kõiki juriidilisi ja eraisikuid loodust kaitsma, siis ma arvan, et need paragrahvid muutuvad juba kahjulikeks, sest nad tekitavad absurdsust ja võimatust seadusest kinni pidada. Ma kujutan ette, et näiteks Eesti politsei ülesanne on seaduserikkujaid kinni püüda ja Eesti kodanikke kaitsta, mitte loodust kaitsta. Kui üks politseinik keeldub abi osutamast

abivajajale põhjendusega, et ta ei saa aega, kuna peab parasjagu loodust kaitsma, siis ma mõtlen, et sellises riigis ma elada ei tahaks ja ma ei kujuta ka ette, kuidas ma suudan liikumisvõimetut invaliidi kohustada kaitsma loodust, kas sellega, et ta ei hingaks enam, mis samuti saastab õhku? Nii et vabandage väga, see parandus on kurjast. Me ei kirjuta mitte manifesti, vaid põhiseadust. Täna.

Juhataja: Suur tänu, Härra Adams, palun. Ühtlasi tuletan meelde, et viimasena saab sõna kõneks hr. Vooglaid ja sõna kohalt saab viimasena hr. Runnel. Härra Adams, palun.

J. Adams: Lugupeetud kolleegid, ma arvan, et hr. Tarandi alternatiiv ei tee asja oluliselt paremaks, kuid see ei tähenda ka seda, et toimkonna poolt pakutud §31 sõnastus oleks hea. Milles on siin probleemid? Ma kõigepealt alustaksin hr. Tarandi tekstist - kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Probleem tekib, kui keegikaebab kohtusse, et seda õigust on temal rikutud. Probleeme tekitab kriteeriumide ähmasus, nii et kahtlemata on see mõte hea, kuid võib-olla oleks õigem sõnastada see negatiivselt või kuidagi teises sõnastuses, lähtudes sellest, et kui kellegi tervisele on tehtud kahju keskkonna saastamise tulemusel ja see on tuvastatav, siis tal peaks olema õigus saada kompensatsiooni, nii nagu on öeldud siin algses tekstis. Kultuuritraditsioonide sissetoomine sellesse paragrahvi ei ole minu arvates ka juriidiliselt korrektne. Meil ei ole võimalik määrata, kas neid on austatud, kui palju neid on austatud, millal neid on rikutud jnr. Mis puutub võimalike tervisekahjustajate nimestikku, siis seda on täiesti võimalik ka kokku võtta, seda pole vaja tingimata välja kirjutada. Nii et kui pöörduda toimkonna praeguse teksti ja paragrahvi juurde, siis siin on umbes samaliigilised vead kui hr. Tarandilgi. Kõigepealt algab see lausega, et riik kaitseb loodust ja tervislikku elukeskkonda. Tähendab, ma ei kujuta ette, kui palju kordi kirjutame põhiseadusse sisse "riik", täpsustamata, kes see riik on. Kui selle all mõeldakse, et seadused ei või halvendada elukeskkonda, et valitsuse tegevus peab olema, siis ma saan aru, aga kes on antud juhul see abstraktne riik, see on teine asi. Samas paragrahvis on: igaühel on õigus saada hüvitust kahju eest, mis

looduskaitseseaduse rikkumisega on põhjustatud tema varale ja tervisele. Kahtlemata on see jampslik, sellepärast et kahju saab ikkagi tervisekahjustuse eest, mitte looduskaitseseaduse rikkumise eest. Kokkuvõttes ma arvan, et selle paragrahvi juriidiliselt korrektse sõnastamisega peab toimkond veel kõvasti tööd tegema. Õigus kompensatsioonile tuleb sõnastada ja samuti tuleb täpselt sõnastada, kellel on kohustus hoolitseda selle eest, et kahju ei tekitataks ja et elukeskkond ei halveneks. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Härra Vooglaid saab sõna kõneks puldist.

Ü. Vooglaid: Erinevalt äsja kõnelnud Jüri Adamsist ma tahaksin siiski just tänada Tarandit selle paranduse eest ja juhtida tähelepanu vajadusele praegust teksti tõesti täpsustada just nimelt nende ideedega, mida Tarand esitas. Kuid sellega seoses, ma arvan, olek meil tarvis siin praegu, mitte kunagi hiljem, täpsustada, mida me mõtleme, kui räägime keskkonnast. Kogu aeg, pange tähele, mõte käib ju ühest äärest teise, kord kõneldakse üksnes looduskeskkonnast, kord kõneldakse elukeskkonnast. Elukeskkond ei koosne üksnes looduskeskkonnast, vaid loodus ja tehiskeskkond koos on füüsiline elukeskkond ja samuti on sotsiaalne ja psühhiline keskkond, on vaimne keskkond, elukeskkond on võrratult mitmekesisem kui ainult looduskeskkond ja ma arvan, et niisuguses sõnastuses, nagu Tarand ütles - kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale - on hõlmatud mitte ainult looduskeskkonda, vaid ka muus mõttes elukeskkond. Ma arvan, et päris hea on ka see teine lause - terve ja kultuuritraditsioone austav jne. Ka see käib mitte ainult looduskeskkonna kohta (muidugi ka looduskeskkonna kohta), vaid ka muu keskkonna kohta. Aga nüüd ma esitan ühe katse ka veel natuke sättida §31 ja keeraksin selle raskuspunkti teistpidi, mitte et igalühel on õigus saada hüvist kahju eest, vaid igal üksikisikul või organisatsioonil on kohustus hüvitada kahju, mida ta on põhjustanud mitte looduskaitseseaduse, vaid keskkonnakaitseseaduse rikkumisel. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Sõna kohalt saavad härrad Hallaste, Arjukese ja Runnel - kuni 2 minutit. Härra Hallaste, palun.

I.Hallaste: Aitäh, austatud juhataja. See ettepanek, mille hr. Tarand esitas, on väga problemaatiline. Kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Kui me võtame selle põhiseaduse vastu ja see pärast hääletust kehtima hakkab, siis mida peab ütleva Tapa elanik, kellel on ka õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale ja kes ikkagi võtab kaevust petrooli. Ja mida peab tegema näiteks Tallinna elanik, kes keerab kraani lahti ja joob halvamaitselist vett, mille puhul ta võib esitada ka protesti, et tema elukeskkond on selletõttu rikutud. Kui meil olid siin Lääne eksperdid, siis nad ütlesid just sellesama probleemi juures, mis puudutas looduskaitset, selle sõnastamise kohta põhiseaduses, et põhiseadus ei ole palvetamise kohta. Nende jaoks peavad olema sees normid, mis regulaarselt toimivad. See sõnastus, mille on välja pakkunud toimikond, ega see ka palju parem ei ole. Seal on öeldud: riik kaitseb loodust ja tervislikku elukeskkonda. Kas tähendab see seda, et kui mina teen asfaldivabriku, võin rahulikult jätta puhastusseadmed ehitamata, kuna vastavalt põhiseadusele on riigi kohus neid ehitada, sest riik kaitseb elukeskkonda? Ja see probleem, millest oli juttu juba eelmisel korral, mille tõi väga ilusasti välja hr. J.-K. Talve: kuidas me tõestame ära, et inimene sai maksatsirroosi liigsest alkoholi tarvitamisest ja mitte Tallinna linna veevärgi veest? Ja mille järgi me tõestame, et Tallinna linnavalitsus on kohustatud talle välja maksma tema tervisekahjud? Nii et ma teen ettepaneku lisada sellesse hääletusse ka kolmas alternatiiv: jätta §31 (§30) tekstist välja. Kõik lahendid, mis on välja pakutud, ei kõlba, võib-olla leiab redaktsioonitoimikond parema lahenduse. Aitäh. Ma esitan selle kohe kirjalikult.

Juhataja: Tänan. Härra Arjukese. Palun.

R.Arjukese: Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid, mul on natuke raske rääkida, sellepärast et mingis mõttes need asjad, mis mulle tundusid kogu aeg selged olevat, lähevad praegu siin käes segaseks ja mulle isegi tundub, et kas tahes või tahtmata, on siin demagoogia maik asjal juures. Ainult sellepärast, et meie ei saa oma asja hästi sõnastatud, jätame selle paragrahvi

hoopis mängust välja ja laseme nendelsamadel Tapa kaevudel ja kõigel solgil rõõmsalt edasi olla. See ei ole mingi põhjendus.

Härra Vahtre küsis, kas politsei peab loodust kaitsma. Peab küll, loomulikult, sest see on samuti inimese kaitse, aga see ei ole mingi abstraktne, väljaspool inimest ja loodust, vaid selle kaudu kaitseb ta sellesama inimese elu. Kas see onspetsiaalne politsei või see on mingisugune teine, see ei puutu asjasse.

Mis puutub sellesse, et riik kaitseb. Riik kaitseb, meil on siinsamas põhiseaduses niisugused punktid sees. Perekond on riigi kaitse all. Teadus ja kunstid on riigi kaitse all. Võib samasuguseid demagoogilisi küsimusi küsida, kuidas riik seda teadust ja kunsti nüüd kaitseb. Aga see, mis puutub looduse kaitseesse, siis selge on see, et riik ei lähe asfalditehase puhastusseadmeid ehitama, vaid riik annab välja seadusi, mis kohustavad asfalditehast ehitama puhastusseadmeid ja selles seisnes kogu see riigi patronaaz selle asja üle.

Juhataja: Suur tänu.

Juhataja: Härra Runnel, teil on sõna.

H.Runnel: Austatud kolleegid! Mulle tundub, et vahel tehakse siin veidi nalja. Kui me räägime põhiseaduse sellest osast, mida võib nimetada usutunnistuslikuks osaks, ja mis on iga põhiseaduse vaimu siis, siis tullakse vahel seda usutunnistuslikku osa tõrjuma näitega, et põhiseadus peab olema ainult juriidiline tekst. Ja kui tekstist leitakse sõna "õigus", siis küsitakse, aga kus on garantiid, kui te ei paku garantiisid, siis me viskame selle välja. Ja arendatakse väga osavalt demagoogiat, missugused on õigused. Preambulas on öeldud, et eesti rahva riikliku enesemääramise kustumatu õigus. Mõni küsib, kus on garantiid. §9 - igal inimesel on võõrandamatud inimõigused, asutused ja riigiasutused on kohustatud neid kaitsma. Kus on garantiid? §14 - igaühel on õigus elule. Mis see tähendab? See on demagoogiline fraas, kui põhiseaduses ei ole öeldud, kas abort on lubatud või keelatud. Mis tähendab õigus elule? Niimoodi läheb demagoogiline vastuväitleja siis igasuguse õiguse kallale. Ei saa öelda, et kõik peab olema garanteeritud. On usutunnistuslik põhiseaduse vaim, mis räägib õigustest, mida meie ei saa garanteerida kilogrammi ja sentimeetriga. Nii et ma ühinen Arjukesega, kes nimetas ka ära, et me oleme sageli vaidlushimust ülidemagoogilised ja räägime ennast ummikusse. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Täna, härra Runnel. Härra Talve ees peame vabandama, sest me otsustasime sõnavõttud lõpetada. Kui on aga siiski midagi sellist, mida tingimata peab välja ütleva, siis sel juhul küll.

Lugupeetud kolleegid, tegemist on tööpoolest tähtsa küsimusega, sest meil on võimalik väljendada oma seisukohta nelja variandi suhtes. Ma püüan anda ülevaate sellest, millised need on, ja siis on meil võimalik hääletamise kaudu langetada otsus. Kõigepealt 1.variant. See on eelnõu §31 (§30) tekst, mis koosneb kahest lausest.

2.variant. Selle esitas härra Tarand ja me saime juhatuses aru niimoodi, et §31 (§30) kahelauseline tekst tuleks tervikuna asendada uue tekstiga, mille ma loen ette: "Kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Terve ja kultuuri-

traditsioone austava keskkonna tagamine on riigi ja omavalitsuste ning Eestis tegutsevate juriidiliste ja üksikisikute kohus".

3.variant. Selle esitas härra Vooglaid. §-st 31 (30) jääb paika esimene lause: "Riik kaitseb loodust ja tervislikku elukeskkonda". Sealt edasi tuleb aga uus tekst:"Igal üksikisikul ja organisatsioonil on kohustus hüvitada kahju, mille ta on põhjustanud keskkonnakaitseseaduse rikkumisega." See ettepanek on tehtud samuti apellatsioonil korras.

4.variant, mille on esitanud härra Hallaste, on järgmine. Jätta eelnõust § 31 (30) välja, sest antud probleem on lahendatud §-ga 6.

Palun, kas on selge, millised on need 4 varianti, mis juhatus paneb konkureerivalt hääletusele? Kas variantide autorite mõte on äigesti ette kantud?

Kohaloleku kontroll, pärast seda järgneb hääletamine. Kohal on 38 assambleeliiget. Asume hääletama.

Esiteks, kes on selle poolt, et eelnõusse jääks §31 (30) põhitekst? Hääletame. Poolt 12.

Teine küsimus. Kes on selle poolt, et asendada §31 (30) tekst järgmise redaktsiooniga: "Kõigil on õigus tervislikule töö- ja elukeskkonnale. Terve ja kultuuritraditsioone austava keskkonna tagamine on riigi ja omavalitsuste ning Eestis tegutsevate juriidiliste ja üksikisikute kohus." Hääletame. Poolt 12.

3.variant. Kes on selle poolt, et §31 (30) oleks redaktsioonis, mille esitas härra Vooglaid:"Riik kaitseb loodust ja tervislikku elukeskkonda. Igal üksikisikul ja organisatsioonil on kohustus hüvitada kahju, mille ta on põhjustanud keskkonnakaitseseaduse rikkumisega." Kes on selle poolt? Hääletame. Poolt 24.

4.variant. Vastavalt härra Hallaste ettepanekule panen hääletamisele järgmise küsimuse. Kes on selle poolt, et jätta eelnõust välja §31 (30), kuna antud probleem on lahendatud §-s kuus? Hääletame. Poolt 16.

Lugupeetud kolleegid, kas on proteste juhatus sellele otsusele, et järgmisse vooru pääsevad ainult 3. ja 4. ettepanek, kuna 1. ja 2. variant kogusid võrdselt 12 häält? Palun, kas on selge, kuidas juhatus soovib talitada, ja kas

juhatuse sellise talitusviisi vastu on proteste? Härra Rumessen, palun.

V.Rumessen: Austatud juhatus, ma juhin tähelepanu, et härra Vooglaidi ettepanek tuli algteksti teise lause asemele. See tähendab järelikult, et §31 esimene lause peaks ikkagi jääma, seda ei saa teksti konkurentsist välja jätta või kuulutada, et see on välja jäänud. Need on omavahel seotud.

Juhataja: Härra Rumessen, juhatusel on meeldiv võimalus kolmandat korda rõhutada, et see nii on ja juhatus võtab selle täielikult omaks. Ma arvan, et ülejäänud kolleegid ka. Kuivõrd proteste ei ole, siis me teise vooruga.

Kes on selle poolt, et §31 (30) oleks järgmises redaktsioonis: "Riik kaitseb loodust ja tervislikku elukeskkonda. Igal üksikisikul ja organisatsioonil on kohustus hüvitada kahju, mille ta on põhjustanud keskkonnakaitseseaduse rikkumisega." See on tekst, mille apellatsioon korras esitas härra Vooglaid. Hääletame. Poolt 26.

Teise vooru viimane küsimus. Vastavalt härra Hallaste apellatsioonile püstitan küsimuse järgmiselt: kes on selle poolt, et eelnõu §31 (30) välja jätta, kuna antud probleem on lahendatud §-is 6? Hääletame. Poolt 16.

Assamblee on oma seisukoha öelnud. Sisse jääb härra Vooglaidi apellatsiooni tekst: "Riik kaitseb loodust ja tervislikku elukeskkonda. Igal üksikisikul ja organisatsioonil on kohustus hüvitada kahju, mille ta on põhjustanud keskkonnakaitseseaduse rikkumisega."

Lugupeetud kolleegid, sellega on II toimkonna apellatsioonid ammendatud. Või on neid apellatsioone, mis pole juhatuseni jõudnud? Palun käsi püsti tõsta, kui asi on nii. Ei ole. Apellatsioonid II toimkonna küsimustes on ammendatud.

Lugupeetud kolleegid, kell on 17.50. Meil on kokku lepitud, et me ei tööta kauem kui kella 18-ni. Arvestades seda, et III toimkonna küsimused on üpriski keerulised, tuleb meil koos otsustada, kas poleks parem, kui me jätkame tööd homme kell 10.00. Kas selline lahend on vastuvõetav või keegi protesteerib? Proteste ei ole. Lugupeetud kolleegid, aitäh teile. Istung on lõppenud. Me jätkame homme kell 10 III toimkonnaga. Head öhtut.